

२६ फरार प्रतिवादी पक्राउ

टुडे समाचारदाता

रौतहट । अदालतको फैसला कार्यान्वयनलाई प्राथमिकता दिँदै रौतहट प्रहरीले विभिन्न मुद्दामा दोषी ठहर भएर फरार रहेका २६ जना प्रतिवादीलाई पक्राउ गरेको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहट र मातहतका प्रहरी इकाइबाट परिचालित टोलीले शुक्रबार जिल्लाका विभिन्न स्थानमा खोजी अभियान सञ्चालन गरी उनीहरूलाई नियन्त्रणमा लिएको हो । पक्राउ परेकाहरूलाई फैसला कार्यान्वयनका लागि रौतहट जिल्ला अदालत, गौरमा बुझाइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ ।

जिल्ला प्रहरी प्रवक्ता डिएस्पी बसन्त गौतमका अनुसार पक्राउ पर्नेमा जालसाजी मुद्दाका ७ जना,

चेक अनादरका १६ जना तथा कुटपिट-अंगभंग र विद्युतीय अपराध मुद्दाका एक-एक जना छन् ।

जालसाजी मुद्दामा पक्राउ परेकाबाट जनही ३ हजार रुपैयाँ जरिवाना असुल गर्न अदालतले

एक प्रतिवादीलाई ४ दिन कैद र ५ हजार रुपैयाँ जरिवाना तथा विद्युतीय अपराध मुद्दाका अर्का प्रतिवादीलाई २ वर्ष ११ महिना कैद र १० हजार रुपैयाँ जरिवाना तोकिएको प्रहरीले जनाएको छ ।

प्रहरीको तथ्यांक अनुसार पक्राउ परेका २६ जनाबाट कुल २ वर्ष ११ महिना ४ दिन कैद र ५० हजार ३०० रुपैयाँ जरिवाना असुल गर्न बाँकी रहेको थियो । जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता डिएस्पी बसन्त गौतमले अदालतबाट फैसला भएका तर कार्यान्वयन हुन बाँकी रहेका मुद्दाका प्रतिवादीलाई पक्राउ गर्ने अभियानलाई निरन्तरता दिइने बताए ।

फरार प्रतिवादी पक्राउ गरी अदालतमा बुझाएसँगै फैसला कार्यान्वयन प्रक्रियालाई थप प्रभावकारी बनाउन सहयोग पुगेको प्रहरीले जनाएको छ ।

खोलामा डुबेर एक व्यक्तिको मृत्यु

टुडे समाचारदाता

चितवन । आफ्नै १९ वर्षीया छोरीलाई बलात्कार गरेको अभियोगमा चितवनको भरतपुरबाट एक ४५ वर्षीय बुवालाई प्रहरीले पक्राउ गरेका छन् । छोरीलाई विभिन्न धम्की दिएर जबरजस्ती करणी गरेको उनले प्रहरीसमक्ष स्वीकारसमेत गरेका छन् ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय चितवनका निमित्त सूचना अधिकारी इन्स्पेक्टर मणिष श्रेष्ठका अनुसार पीडित युवती आफ्नै न्यायको माग गर्दै प्रहरी कार्यालयमा उपस्थित भई बाबुविरुद्ध जबरजस्ती करणीको जाहरी दरखास्त दिएकी थिइन् ।

प्रहरीको प्रारम्भिक अनुसन्धानबाट ती पुरुषकी श्रीमती र छोरा वैदेशिक रोजगारीका रूपमा जापानमा रहेको खुल्न आएको छ । उनी पनि हालै मात्र जापानबाट नेपाल आएका थिए । नेपालमा रहेकी छोरीको स्वास्थ्यमा समस्या देखिएपछि उपचार गराउन भन्दै उनी ८ महिनाअघि नेपाल फर्किँएको र केही समयपछि पुनः जापान फर्कने तयारीमा रहेको बयानका क्रममा खुलाएका छन् ।

घरमा बाबु र छोरी मात्रै बस्दै आएको मौका छोपी गएको साउन २८ गते राति मदिहा सेवन गरेका ती पुरुषले डरधम्की देखाएर छोरीमाथि नै जघन्य अपराध गरेको किशोरीले दर्ता गराएको निवेदनमा उल्लेख छ ।

घटनाको गम्भीरतालाई मध्यनजर गर्दै प्रहरीले भदौ ४ गते नै आरोपित बाबुलाई नियन्त्रणमा लिइसकेको छ । अहिले जिल्ला अदालतबाट म्याद थप अनुमति लिई यस घटनाबारे थप अनुसन्धान भइरहेको प्रहरीले जनाएको छ ।

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डू । काठमाण्डूको शंखमुलस्थित थ्याली होस्टलमा युवक हत्या प्रकरणमा पक्राउ परेका तीन जनालाई प्रहरीले सार्वजनिक गरेको छ ।

दाङ घर भएका २२ वर्षीय वसन्त कालाथोकीको हत्यामा संलग्न भएको आरोपमा पक्राउ परेका तीन जनालाई जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौँले आइतबार सार्वजनिक गरेको हो ।

५ भदौको बिहान १० बजेतिर कालाथोकीमाथि चक्कु प्रहार भएको थियो । उपचारका लागि सिभिल अस्पताल लगेकोमा चिकित्सकले मृत घोषणा गरेका थिए । कालाथोकी हत्या प्रकरणमा प्रहरीले बागको कलैया-३ का १९ वर्षीय शेखर यादव १९ वर्षकै प्रमित पटेललाई पक्राउ गरेको थियो । उनीहरू पनि उक्त होस्टलमा बस्ने व्यक्ति हुन् ।

त्यसैगरी होस्टल सञ्चालक २३ वर्षीय आलोक ठाकुरलाई पनि पक्राउ गरिएको परिसरका एसपी दानबहादुर थापाले बताए । पक्राउ परेकाहरूविरुद्ध काठमाडौँ जिल्ला अदालतबाट ५ दिनको म्याद लिएर अनुसन्धान अघि बढाइएको छ ।

टुडे समाचारदाता

लहान । सिरहाको सुखीपुर नगरपालिकास्थित आधारभूत नगर अस्पतालका कार्यालय प्रमुख डा. लुप्त्यन्कुमार यादवले साउन महिनाको हाजिरी एकैपटक गरेको विषयमा राष्ट्रिय सतर्कता केन्द्रले कारवाही प्रक्रिया अघि बढाएको छ ।

केन्द्रले घटनाबारे छानविन गरी आवश्यक कारवाही गर्न सुखीपुर नगरपालिकालाई पत्राचार गरेको जनाएको छ । राष्ट्रिय सतर्कता केन्द्रका अनुसार घटनाबारे साउन महिनामै सुखीपुर नगरपालिकालाई पत्राचार गरी विषयमा विस्तृत रूपमा बुझ्न तथा आवश्यक राय-सुझावसहित जवाफ पठाउन भनेको थियो ।

नगरपालिकाबाट प्राप्त जवाफ अध्ययन गरेपछि केन्द्रले भदौ ३ गते आवश्यक कारवाहीका लागि पुनः नगरपालिकालाई पत्राचार गरेको जनाएको छ । केन्द्रका एक अधिकारीले पत्र हुलाकमार्फत

पठाइएकाले नगरपालिकामा पुन केही समय लागेको हुन सक्ने बताए ।

उनका अनुसार साउनमै घटनाबारे नगरपालिकालाई बुझेर जवाफ पठाउन भनिएको थियो। नगरपालिकाबाट जवाफ प्राप्त भएपछि भदौ ३ गते आवश्यक कारवाहीका लागि पुनः पत्राचार गरिएको हो ।

उता, सुखीपुर नगरपालिकाका प्रशासन शाखा प्रमुख शिव दयाल यादवले पनि घटनाबारे साउनमै सतर्कता केन्द्रबाट राय-सुझाव माग गर्दै पत्र आएको र त्यसको जवाफ नगरपालिकाले पठाइसकेको बताएका छन् । तर, भदौ ३ गते सतर्कता केन्द्रले कारवाहीका लागि पठाएको पत्रबारे भने आफूलाई जानकारी नभएको उनले भने । उक्त पत्रबारे प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतलाई

साउन १२ गतेकै दिन साउन २८ गतेसम्मको हाजिरी गरिएको विषयमा समाचार विभिन्न सञ्चार माध्यममा प्रकाशित भएको थियो ।

उक्त समाचारपछि सतर्कता केन्द्रले कर्मचारीलाई कारवाही गर्न नगरपालिकालाई पत्राचार गरेको थियो । डा. यादवसँग प्रतिक्रिया लिँदा उनले यस्तो कार्य 'कहिलेकाहीँ मिस्टेकले हुन सक्ने' भन्दै सामान्य त्रुटि भएको प्रतिक्रिया दिएका छन् । साउन १२ गते नै २८ गतेसम्मको हाजिरी कसरी गरियो भन्ने प्रश्नमा उनले पुनः 'कहिलेकाहीँ मिस्टेक हुन सक्छ' भन्दै फोन काटि दिए ।

डा. यादव सुखीपुर नगरपालिकाका नगर प्रमुख रामाऔतार यादवका छोरा हुन् । उनी नगर आधारभूत अस्पतालमा करार सेवामा चिकित्सकका रूपमा कार्यरत हुनुका साथै कार्यालय प्रमुखको जिम्मेवार समेत सम्हाल्दै आएका हुन् ।

बागमतिमा पुन निर्माण नहुँदा जोखिमपूर्ण आवागमन

टुडे समाचारदाता

रौतहट । रौतहटको दुर्गा-भागवती गाउँपालिकाका ५ वडहर्वा स्थित वागमती नदीमा पुल आभावले सर्वसधारणलाई ढुङ्गा प्रयोग गरी जोखिमपूर्ण रूपले आवत-जावत गर्नुपर्ने बाध्यता रहेको छ ।

हुलाकी राजमार्ग अन्तर्गत वडहर्वा गाउँस्थित वाग्मती नदीमा निर्माणाधीन अवस्थामा रहेको उक्त पुल वर्षौं वितिसकदा पनि निर्माण काम सम्पन्न नहुनाले यस क्षेत्रका वासिन्दालाई जोखिमपूर्ण रूपले नदी वारिपारि गर्नुपर्ने बाध्यता रहेको हो ।

हुलाकी राजमार्गअन्तर्गत २०६६ सालमा तत्कालीन प्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपालले शिलान्यास गरेको उक्त पुलको स्थानहरू निर्माण भए पनि

बाँकी कार्यले गति नलिदा वर्षौंदेखि करोडौं राज्यको लगानी भए पनि स्थानीयहरू जोखिमपूर्ण यात्रा गर्न बाध्य छन् ।

दुर्गा-भागवती गाउँपालिका

वडहर्वास्थित वाग्मती नदीमा पुल निर्माण कार्य सम्पन्न नहुनाले नदी पारिपटी रहेको वडा जान ढुङ्गाको विकल्प नरहेको स्थानीय रामचन्द्र मिश्रले बताए ।

दैनिक एक हजारभन्दा बढी नागरिक जोखिम मोलेरै नदी पार गर्नुपर्ने अवस्था रहेको तथा पुल निर्माण सम्पन्न नहुँदा व्यापार, शिक्षा, स्वास्थ्य उपचार, रोजगारी तथा दैनिक आवागमनमा

प्रत्यक्ष असर परेको उनले भने ।

रौतहटको दुईवटा वडा बाग्मती नदी पारी रहे पनि दुवै पालिकास्थित वाग्मती नदीमा पुल नहुनाले यहा'का वासिन्दाहरू जोखिमपूर्ण रूपले आवतजावत गर्नुपर्ने बाधयता रहेकाले समस्या समाधानमा सरकार गम्भीर हुनुपर्ने स्थानीय पत्रकार रविन्द्र साहले बताए ।

मधेशका भण्डै २९ प्रतिशत

अपाँग बालबालिका विद्यालय बाहिर

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । अपांगता भएका बालबालिकाहरूको विद्यालय पहुँच मधेश प्रदेशमा निकै कमजोर देखिएको छ ।

नेत्रहीन युवा संघद्वारा आयोजित कार्यक्रममा प्रस्तुत एक तथ्यांक अनुसार मधेशमा २८ दशमलव ८५ प्रतिशत अपांगता भएका बालबालिका कहिल्यै विद्यालय नगएको पाइएको छ । प्रदेशगत रूपमा यो अवस्था गम्भीर देखिएको छ ।

तथ्यांकअनुसार मधेश प्रदेशमा अपाङ्गता भएका बालबालिकामध्ये ६५ दशमलव ०५ प्रतिशत मात्रै हाल विद्यालयमा अध्ययनरत छन् । यसले ठूलो संख्यामा बालबालिका शिक्षाको नियमित पहुँचबाट बाहिर रहेको देखाउँछ ।

राष्ट्रिय तथ्यांक अनुसार ० देखि १७ वर्ष उमेर समूहका बालबालिकामध्ये १ दशमलव २५ प्रतिशतमा अपांगता पहिचान भएको छ । अपाङ्गता भएका बालबालिकामध्ये देशभर ७५ दशमलव ९१ प्रतिशत हाल विद्यालयमा अध्ययनरत छन् ।

तर, १६ दशमलव ५५ प्रतिशतले कहिल्यै विद्यालय टेकेका छैनन् भने ७ दशमलव ६५ प्रतिशत विद्यालय गए पनि हाल अध्ययनरत छैनन् । प्रदेशगत तुलना गर्दा कर्णालीमा अपांगता भएका बालबालिकाको विद्यालय सहभागिता ८४ दशमलव ०५ प्रतिशत रहेको छ । यसको तुलनामा मधेशको ६५ दशमलव ०५ प्रतिशत सहभागिता निकै कम हो ।

अपांगता भएका बालबालिका विद्यालयबाहिर रहनुमा विद्यालयसम्मको

पहुँचको कमी, भौगोलिक कठिनाइ, अपाङ्गतामैत्री पूर्वाधारको अभाव, आवश्यक सहायक सामग्री नहुनु, परिवारको आर्थिक अवस्था र सामाजिक दृष्टिकोण लगायतका कारण देखिएका छन् ।

विशेष आवश्यकता भएका बालबालिकाका लागि विद्यालयमा आवश्यक सहयोग र पहुँचयुक्त संरचना नहुँदा भर्ना भएका बालबालिकासमेत बीचमै पढाइ छाड्ने जोखिम रहेको अध्ययनले देखाएको छ ।

त्यसैले मधेशमा अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई विद्यालयमा भर्ना गराउनेसँगै निरन्तर अध्ययनका लागि आवश्यक वातावरण निर्माण गर्नु चुनौतीपूर्ण देखिएको छ ।

लैङ्गिक तथ्यांक अनुसार कुल अपांगता भएका जनसंख्यामध्ये ५४ दशमलव २५ प्रतिशत पुरुष र ४५ दशमलव ८५ प्रतिशत महिला रहेका छन् । त्यस्तै, ग्रामीण क्षेत्रमा अपाङ्गताको दर २ दशमलव ६५ प्रतिशत र सहरी क्षेत्रमा २ दशमलव ०५ प्रतिशत रहेको छ ।

नेपालको संविधानले आधारभूत तहसम्मको शिक्षा अनिवार्य तथा निःशुल्क हुने व्यवस्था गरेको छ । अपांगता भएका नागरिकका लागि समेत शिक्षामा विशेष अधिकार सुनिश्चित गरिएको भए पनि मधेशमा अपांगता भएका बालबालिकाको विद्यालय पहुँचसम्बन्धी तथ्यांकले कानुनी व्यवस्थाको प्रभावकारी कार्यान्वयन हुन नसकेको देखाउँछ ।

डा. यादवविरुद्ध केन्द्रले कारवाही अघि बढायो

ज्योतिष-मार्गदर्शन

प्रसिद्ध ज्योतिषगुरु ई बिबेक

मेघ : आजको दिन तपाईंका लागि निकै शुभ र फलदायी रहनेछ ।

वृष : आज अलि सतर्क रहनुपर्ने देखिन्छ ।

मिथुन : व्यापार-व्यवसाय र साभेदारीका काममा राम्रो लाभ मिल्नेछ ।

कर्कट : आज तपाईंका प्रतिस्पर्धी वा शत्रुहरू परास्त हुनेछन् ।

सिंह : बौद्धिक तथा रचनात्मक काममा विशेष सफलता मिल्नेछ ।

कन्या : आज मनमा अलि अस्थिरता वा चिन्ता पर्न सक्छ ।

तुला : तपाईंको पराक्रम, हिम्मत र उत्साहमा वृद्धि हुनेछ ।

वृश्चिक : धन आगमनको राम्रो योग छ ।

धनु : आज मन प्रसन्न, उत्साहित र ऊर्जवान् रहनेछ ।

मकर : वैदेशिक क्षेत्र वा टाढाको कामबाट भने लाभ मिल्न सक्छ ।

कुम्भ : आज आमदानी र लाभका नयाँ स्रोतहरू फेला पर्न सक्छन् ।

मीन : कार्यक्षेत्रमा तपाईंको प्रभुत्व र प्रतिष्ठा बढ्नेछ ।

गुरुजीसङ्ग जन्मकुण्डली हस्तरेखा परामर्श लागि 9812005378

महत्वपूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू

जनकपुरधाम ०४१

बारुणा यन्त्र	५२००११	विद्युत फ्युज शाखा	५१०८३४, ५१०८३५
प्रहरी (हण्टीङ्गलाईन)	४२००९९, ४२०२९९, १००	साहू केबुल	५२४७२२
एम्बुलेन्स (रेडक्रस)	१०२	जानकी केबुल	५२३७२८
एम्बुलेन्स (मेडिकल कलेज)	५२६०९०, ५२६०९१	म्याक्स टीभी	०४१-५१०८९७, ९८०१६८६५२
एम्बुलेन्स (हिमालय युवा क्लब)	९८०४८५११२६	नगर सेफ्टी टैंक सफाई सेवा	५२९२६२
अञ्चल अस्पताल	५२००३३	मुजेलिया प्रहरी चौकी	५२०७५०
जनकपुर सिटी हस्पिटल भानुचोक	५२४०१, ५२४८९९	सशस्त्र प्रहरी मुजेलिया	५२७२९३, ५२७८००
नेपाल शिक्षक संघ (एम्बुलेन्स)	९८०१६४४४५, ९८५४०२८२९६	बुद्ध एयर	५२५०२२
जानकी हेल्थकेयर सेन्टर रामानन्द चोक	५२५३४३	यति एयरलायन्स, शिवचोक	५१०३०१/५१०३०२
रक्तसंचार (रेडक्रस)	५२०८७०	होटल मानकी	९८५८९३५३४, ९८५८९३३४३
ॐ शक्ति अध्ययन अनुसन्धान केन्द्र (एम्बुलेन्स)	९८५४०२७४३४	होटल रामा	५२००५९, ५२३८५४
कृष्णा नर्सिङ्गहोम	५२१९१८	वेलकम होटल	९८०१६२००६५, ९८०१६२००६४
विरेन्द्र डेन्टल हेल्थ केयर	५२८४३७	गौतम होटल, बर्दिबास	०४४-५५००३४
आँखा अस्पताल	५२०३९७	जलेश्वर अस्पताल	०४४-५२००७०
रेडियो टुडे (९१ मेगाहर्ज)	९८०१६२६०२६	प्रहरी (जलेश्वर)	०४४-५२०००९
एयर पोर्ट	५१००५८, ५१००५२	एम्बुलेन्स (जलेश्वर)	०४४-५२०१००
		विद्युत (जलेश्वर)	०४४-५२००६६, ५२०१६६

जानकी मन्दिर प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
बिहान पूजा आरती	: ०७:०० बजे
बिहान ढोका बन्द	: १२:०० बजे
अन्न क्षेत्र	: निशुल्क भोजन
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०४:०० बजे
सन्ध्या पूजा आरती:सौभाग	: ०७:३० बजे

राम मन्दिर प्रत्येक दिन

बिहान ढोका खुल्ने समय	: ०५:०० बजे
मंगल आरती	: ०७:३० बजे
महाप्रसाद भोग	: १२:०० बजे
दिउँसो ढोका खुल्ने समय	: ०३:३० बजे
सन्ध्या पूजा आरती सौभाग	: ०७:०० बजे
रात्रि भोग	: ०९:०० बजे
पट बन्द	: ०९:१५ बजे

जेन- जी आन्दोलनमा लुटिएको 'सट गन' सहित एक युवक पक्राउ

भद्रपुर । गत वर्षको जेन- जी आन्दोलनका क्रममा प्रहरीबाट लुटिएको एक थान 'सट गन' सहित प्रहरीले भ्पापाको दमकबाट आइतबार एक युवकलाई पक्राउ गरेको छ ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय भ्पापाका सूचना अधिकारी तथा प्रहरी नायव उपरीक्षक रञ्जन अवाका अनुसार पक्राउ पर्नेमा मोरङको उर्लाबारी नगरपालिका-६ घर भई हाल दमक नगरपालिका-२ रतुवा पुल नजिक अक्ष इन्टरप्राइजेज मोटरसाइकल ग्यारेजमा काम गर्दै आएका २० वर्षीय सुमन कर्ण रहेका छन् ।

प्रहरी नायब उपरीक्षक अवाका अनुसार गत भदौ २३ र २४ गते भएको जेन्जी आन्दोलनका क्रममा लुटिएको सट गन दमक नगरपालिका-४ त्रिवेणी चोकस्थित खैरबारीमा लुकाए राखिएको भन्ने गोप्य सूचना प्रहरीले प्राप्त गरेको थियो । उक्त सूचनाका आधारमा प्रहरीले कर्णलाई नियन्त्रणमा लिएर उनले बताएको स्थानमा खोजतलास गरेको थियो ।

सो क्रममा प्रहरीको 'मिक' कम्बलमा पोका पारी लुकाए राखिएको अवस्थामा एक थान सट गन फेला परेको प्रहरीले जनाएको छ । प्रहरी नायब उपरीक्षक अवाले सट गन कहाँबाट लुटिएको हो र आन्दोलनका क्रममा हतियार कसरी कर्णको हातमा पुगेो भन्ने विषयमा अनुसन्धान भइरहेको जानकारी दिनुभयो । रासस

प्रधानमन्त्रीको भ्रमणले मुस्ताडवासी उत्साहित

मुस्ताङ । प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहको भ्रमणले मुस्ताङवासी उत्साहित भएका छन् । उहाँको मुस्ताङ भ्रमणले यहाँको चर्चा चलिएको छ । यसअघि तत्कालिन प्रधानमन्त्री सुशीला कार्की पनि मुस्ताङ आउनु भएको थियो । तर उहाँ काठमाडौँबाट पोखरा हुँदै नेपाली सेनाको हेलिकप्टरबाट सिधै मुक्तिनाथ क्षेत्र आउनुभएको थियो ।

प्रधानमन्त्री शाह भने बर्खायामको मौसममा समेत बेनी-जोमसोम सडकखण्डको सास्ती व्यहोर्दै आफैँले स्वारीसाधन हाँकेर शनिबार मुस्ताङको जोमसोम आइपुनुभएको थियो । सोही दिन साँझ प्रधानमन्त्री शाहले मुक्तिनाथको दर्शन गरी जोमसोममा बास बस्नुभयो । प्रधानमन्त्री शाह आज मुस्ताङबाट काठमाडौँतर्फ प्रस्थान

गर्नुभयो । प्रधानमन्त्री शाहको मुस्ताङ भ्रमणबाट यहाँको पर्यटन क्षेत्रमा ठूलो उभार आउने अपेक्षा गरिएको छ । मुस्ताङ उद्योग वाणिज्य सङ्घका अध्यक्ष राजुप्रसाद लालचनले प्रधानमन्त्री शाहको मुस्ताङ आगमनले यस क्षेत्रको पर्यटन क्षेत्रमा ठूलो टेवा पुग्ने बताउनुभयो । “प्रधानमन्त्री जहाँ जानु हुन्छ, त्यसक्षेत्रको पर्यटन क्षेत्रको चर्चा निकै चलिएको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “उहाँको मुक्तिनाथ दर्शनसहितको मुस्ताङ भ्रमणले यहाँको धार्मिक पर्यटन क्षेत्रलाई थप चलायमान बनाएको छ ।”

प्रधानमन्त्री शाहले मुक्तिनाथको दर्शन गरेर पवित्र धार्मिकस्थल मुक्तिनाथको धार्मिक आस्था, विश्वास र गरिमालाई राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रियस्तरसम्म सन्देश प्रवाह

गर्नुभएको अध्यक्ष लालचनले बताउनुभयो । प्रधानमन्त्रीको पहिलो स्वदेश भ्रमण मुस्ताङबाटै सुरु भएको र त्यो पनि सडकमार्गबाटै भएकाले सडक पूर्वाधार विकासतर्फ पनि उहाँको ध्यान जानेमा आफू आशावादी बनेको उहाँले उल्लेख गर्नुभयो । “राष्ट्रिय गौरवको बेनी-जोमसोम सडकमार्ग अस्तव्यस्त छ, प्रधानमन्त्रीले यसको प्रत्यक्ष अनुभव गर्नुभयो”, अध्यक्ष लालचनले भन्नुभयो, “बेनी-जोमसोम सडकको स्तरोन्नति आवश्यक छ, यहाँ संसारभरीका नागरिक घुम्न आउँछन् ।”

अध्यक्ष लालचनले कैलेशा मानसरोवर धार्मिक तीर्थारणका लागि सो नाकामा अभ्यागमन कार्यालयलाई सक्रिय बनाएर राहदानीको

समेत सुविधा हुनसके मुस्ताङको पर्यटन क्षेत्रमा कायापलट हुने बताउनुभयो । उपल्लो मुस्ताङ जाने विदेशी पर्यटकका लागि पनि नेपाली नागरिक जस्तै अर्थनिषेधित क्षेत्रलाई फुकुवा गर्न सकेमा भारत, नेपाल र चीनबीच त्रिदेशीय पर्यटनमार्ग थप सहज हुने अध्यक्ष लालचनको भनाइ छ ।

प्रधानमन्त्री शाहको भ्रमणले मुस्ताङको पर्यटन क्षेत्रले थप फड्को मार्नेमुक्तिनाथ होटल एशोसियसनका अध्यक्ष सुरज गुरुङले उल्लेख गर्नुभयो । प्रधानमन्त्रीको मुस्ताङ भ्रमण हुन यहाँका पर्यटन व्यवसायीका लागि ठूलो अवसर भएको उहाँको भनाइ छ । प्रधानमन्त्री शाहबाट मुक्तिनाथको दर्शनले धार्मिक आस्था र यस क्षेत्रको महत्त्वलाई थप उजागर गर्न सफल भएको एशोसिएनका अध्यक्ष गुरुङले बताउनुभयो ।

मुस्ताङको पवित्र धार्मिक तीर्थस्थल मुक्तिनाथ मन्दिरमा सन् २०१८ को मे महिनामा भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले दर्शन गर्नुभएको थियो । भारतीय प्रधानमन्त्री मोदीको उक्त भ्रमणपछि मुक्तिनाथ मन्दिरमा भारतीय दर्शनार्थीको सर् यामा उल्लेखनीय रुपमा वृद्धि भएको अध्यक्ष गुरुङले बताउनुभयो ।

भारतीय प्रधानमन्त्री मोदीपछि पूर्वराष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले पनि मुक्तिनाथ मन्दिरको दर्शन गर्नुभएको थियो । यसपटक प्रधानमन्त्री शाहको मुस्ताङ भ्रमण र मुक्तिनाथको दर्शनले यसक्षेत्रको धार्मिक पर्यटनका क्षेत्रमा नयाँ आयाम थपिने विश्वास गरिएको छ । रासस

मंगलवारदेखि बाँकी पोखरीको रेखांकन

टुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । गुठी संस्थानले आफू मातहतका जनकपुरधामस्थित बाँकी रहेका अतिक्रमित पोखरीहरूको नापजाँच तथा रेखांकन मंगलवारदेखि शुरु गर्ने भएको छ ।

यसअघि अतिक्रमित पोखरीका जग्गा खाली गराउने अभियानलाई अघि बढाउँदै पहिलो चरणमा सात वटा पोखरीको डिलबाट अतिक्रमण शनिवार हटाएको छ । कडा सुरक्षा व्यवस्थाबीच डोजर परिचालन गरी ती पोखरीका अतिक्रमित संरचना हटाइएको हो ।

गुठी संस्थानले अतिक्रमणमा परेका ४९ वटा पोखरी पहिचान गरेको छ । तीमध्ये हालसम्म १३ वटा पोखरीको डिलको नापजाँच तथा नक्सांकन सम्पन्न भएकोमा सात वटा पोखरीबाट अतिक्रमण हटाउने काम गरिएको हो ।

अभियानका क्रममा ६५ वटा घर तथा अन्य संरचना भत्काइएको गुठी संस्थान जनकपुरधामका किशोरकुमार भाले जानकारी दिए । डोजर सहज रूपमा पुग्न नसक्ने स्थानमा रहेका केही संरचना भने तत्काल हटाउन नसकिएको उनले बताए ।

“डोजर जान नसकेको ठाउँमा रहेका संरचना एक साताभित्र सम्बन्धित व्यक्तिले आफैँ हटाउनुपर्नेछ । त्यसो नभए श्रमिक परिचालन गरेर भए पनि संरचना

हटाइनेछ,” भाले भने । शनिबार गिरनारी (गोरधोइ) पोखरी, दिर्घिका सर, मुरली सर, रत्नसागर, अर्गजा सर, दशरथ तलाउ र विसहरा तलाउको डिलमा रहेका अतिक्रमित संरचना हटाइएको हो ।

गुठीको जग्गा संरक्षण तथा व्यवस्थापनका लागि गठित ‘उच्चस्तरीय कार्यदलको प्रतिवेदन-२०६२ कार्यान्वयन समिति’ले तयार पारेको विवरण र नक्सांकनलाई आधार बनाएर अतिक्रमण हटाउने प्रक्रिया अघि बढाइएको हो ।

समितिका सदस्य-सचिव जनक पोखरेलको नेतृत्वमा आएको टोली आइतबार काठमाडौँ फर्किएको छ । बाँकी पोखरीको नापजाँच र सीमांकनका लागि टोली पुनः जनकपुरधाम आउने भएको छ ।

समितिका सदस्य-सचिव पोखरेलका अनुसार मंगलबारदेखि बाँकी पोखरीको नापजाँच तथा

रेखांकनको काम सुरु गरिनेछ । उनका अनुसार प्रारम्भिक चरणमा सात पोखरीबाट अभियान सुरु गरिएको भए पनि नक्सांकनको काम पूरा भएपछि थप पोखरीलाई समेटेर सार्वजनिक सूचना जारी गर्दै अतिक्रमण हटाउने अभियानलाई तीव्र बनाइनेछ ।

पोखरेलका अनुसार गुठीअन्तर्गतका अतिक्रमित संरचना हटाउने कामलाई तीन चरणमा अघि बढाउने योजना छ । पहिलो चरणमा पोखरीको जग्गा अतिक्रमणमुक्त गरिनेछ भने दोस्रो चरणमा मन्दिर परिसर र तेस्रो चरणमा अन्य गुठी जग्गामा भएका अतिक्रमण हटाउने गरी कार्ययोजना बनाइएको छ ।

जनकपुरधाममा गुठीको अतिक्रमित जग्गा पहिचान गर्न भोजराज धिमिरेको नेतृत्वमा गठन भएको तत्कालीन कार्यदलको प्रतिवेदनलाई समेत आधार मानिएको समितिले जनाएको छ ।

लागू औषधसहित तीनजना पक्राउ

टुडे समाचारदाता

लहान । लागुऔषध ब्राउन सुगरसहित सिरहामा प्रहरीले तीन युवकलाई पक्राउ गरेको छ । गोलबजार नगरपालिका-३ स्थित विकास होटलअगाडि गएराति शंकास्पद अवस्थामा मोटरसाइकलमा सवार उनीहरूलाई प्रहरीले चेकजाँचका क्रममा पक्राउ गरेको हो ।

पक्राउ पर्नेमा धनगढीमाई नगरपालिका-८ का १९ वर्षीय दीपककुमार यादव, वडा नम्बर-७ का २० वर्षीय आशिक महतो र वडा नम्बर-६ का १८ वर्षीय

राजेशकुमार दास रहेका जिल्ला प्रहरी कार्यालय सिरहाले जनाएको छ ।

प्रहरीका अनुसार उनीहरू मधेश प्रदेश ०१-००५ प २४९३ नम्बरको मोटरसाइकलमा कसहाबाट गोलबजारतर्फ आउँदै थिए । शंका लागेर प्रहरीले मोटरसाइकल रोकी जाँच गर्दा उनीहरूको साथबाट ११ दशमलव ६२ मिलिलिग्राम ब्राउन सुगर र नगद २ हजार ९ सय २० रूपैयाँ बरामद भएको थियो ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय सिरहाका प्रहरी प्रवक्ता एवं डिएसपी रमेशबहादुर पालका अनुसार पक्राउ परेका तीनै जनालाई मोटरसाइकलसहित थप अनुसन्धानका लागि इलाका प्रहरी कार्यालय गोलबजारमा राखिएको छ । प्रहरीले बरामद लागुऔषधको स्रोत तथा उनीहरूको संलग्नताबारे थप अनुसन्धान भइरहेको जनाएको छ ।

जापानिज इन्सेफलाइटिसको जोखिम बढ्दो, सतर्क रहन अनुरोध

काठमाण्डु । लामखुट्टेकोटोकाइबाटसर्नेजापानिज इन्सेफलाइटिस(जेड) रोगको सङ्क्रमण तथा मृत्यु हुनेको संख्या बढिरहेकाले यसको जोखिमप्रति सतर्क र सुरक्षित रहन परिवार कल्याण महाशाखाको सबैमा अनुरोध गरेको छ । स्वास्थ्य सेवा विभागअन्तर्गतकोपरिवारकल्याण महाशाखाको पछिल्लो प्रतिवेदनअनुसार देशका २५ जिल्लामा ५९ स्थानीय तहमा ८० जना प्रयोगशालामा पुष्टि भएका जापानिज इन्सेफलाइटिसका बिरामी देखिएका छन् ।

आइतबार एक विज्ञापित जारी गर्दै महाशाखाको पुष्टि भएका बिरामीमध्ये ८६ प्रतिशतले जापानिज इन्सेफलाइटिस रोगविरुद्धको 'जेड सुई' नलगाएका जनाएको छ । यसैगरी, हालसम्म सङ्क्रमितमध्ये २१ जनाको मृत्यु भइसकेको छ । मृतक सबैले जेड खोप नलगाएका पाइएको छ ।

जेडका 'केस' (बिरामीको अवस्था) हालसम्म सबैभन्दा बढी भ्रापामा १०, कैलाली र मोरङमा सात/सात, सप्तरी र कञ्चनपुरमा छ/छ तथा चितवन, सुनसरी र नवलपर लसीपूर्वमा पाँच/पाँच रहेका छन् । मुख्यतः तराई तथा भित्री मधेसका जिल्लामा केन्द्रित भए पनि इलाम, काभ्रेपलाञ्चोक, काठमाडौँ, सिन्धुली, सुर्खेतलगायत पहाडी जिल्लामा जेड पुष्टि भएको

प्रतिवेदनले जनाएको छ ।

जापानिज इन्सेफलाइटिस मुख्यतः सङ्क्रमित क्युलेक्स जातको लामखुट्टेको टोकाइबाट सर्दछ । धेरै बिरामी धानखेत तथा सुँगुरपालन गरिने क्षेत्रमा बसोबास गर्नेमा यसको सङ्क्रमण देखिएको स्वास्थ्य सेवा विभागले जनाएको छ । सङ्क्रमित जनावर जस्तै सुँगुर, बकुुर, हाँसलाई टोकेको लामखुट्टेले मानिसलाई टोक्दा मानिसमा भाइरस सर्न सक्छ । जेडको सङ्क्रमण भएका प्रत्येक तीन जनामध्ये एक जनाको मृत्यु हुने र एक जना दीर्घकालीन अपाङ्गता वा स्नायुमण्वन्धी समस्यासहित बाँच्नुपर्ने तथ्याङ्क छ ।

साथै उच्च ज्वरो, टाउको दुख्ने, बेहोस हुने, भट्टका आउने वा चेतनामा परिवर्तनजस्ता लक्षण देखिएमा घरेलु उपचारमा समय खेर नफाली उपचारका लागि तत्काल नजिकैको स्वास्थ्य संस्था लैजानसमेत महाशाखाले अनुरोध गरेको छ । पछिल्लो तथ्याङ्कअनुसार ८० जनामा पुष्टि भएकामध्ये ५९ अर्थात् ६४

प्रतिशत १५ वर्षभन्दा माथिका छन् । जेडका कारण भएका मृत्युमा ५० वर्षभन्दा माथिका व्यक्तिको हिस्सा ८१ प्रतिशत रहेको छ । यस वर्ष हालसम्म पुष्टि भएका ८० बिरामीमा पुरुष ४३ र महिला ३७ जना छन् ।

जापानिज इन्सेफलाइटिसबाट बच्न लामखुट्टेको टोकाइबाट बच्नुपर्ने भन्दै रोगबाट सुरक्षित हुने यो प्रभावकारी उपचार भएको विभागको भनाइ छ । यो रोगबाट सुरक्षित हुन जेड खोप लगाउनुका साथै लामखुट्टेको टोकाइबाट बच्नुपर्ने विभागले जनाएको छ । सरकारले जेड खोप १२ महिनाको उमेरका बालबालिकालाई लगाउने गर्दछ । यदि छुटेकोभएमापाँचवर्षको उमेरसम्मका बालबालिकालाई जेड खोप लगाइन्छ । परिवार कल्याण महाशाखाअन्तर्गतको बाल स्वास्थ्य तथा खोप शाखा प्रमुख डा अभियान गौतमले यो रोगबाट बच्न खोप अनिवार्य रहेको बताउँदै छुटेकालाई थ्री खोप लगाउन आग्रह गर्नुभयो । रासस

काठमाण्डु । कुष्ठ प्रभावित व्यक्तिलाई राज्यले सामाजिक सुरक्षाका माध्यमबाट आयआर्जन गर्न सक्ने स्वाबलम्बी, आत्मनिर्भर र सक्षम नागरिकको रूपमा समाजमा स्थापित गर्नुपर्नेमा जोड दिइएको छ ।

नेपाल कानून समाज, एशोसिएसन फर आइडिया नेपाल, कुष्ठरोग निवारण सङ्घ, राष्ट्रिय कुष्ठ प्रभावित कल्याण सङ्घ र पुनर्स्थापना, सशक्तीकरण तथा विकास नेपालद्वारा आज यहाँ आयोजित कार्यक्रमका सहभागीले सामाजिक सुरक्षा भत्ता पाउने व्यक्तिबाट आयआर्जन गर्न सक्ने कार्यक्रम र वातावरण राख्ने सुनिश्चित गरिदिनुपर्ने बताउनुभयो ।

पूर्व प्रधानन्यायाधीश कल्याण श्रेष्ठले कुष्ठ प्रभावित भएकै कारण शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, घरपरिवार र समाजबाट अलग्गिनुपर्दा त्यस्ता व्यक्तिको आत्मसम्मानमा क्षति पुगेको पाटोलाई दृष्टिगत गरी सरकारले कानूनी रूपमै आवश्यक प्रबन्ध मिलाउनुपर्ने बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “कुष्ठसम्बन्धी समस्याप्रति नेपाली समाजको कमजोर बुझाइका कारण पीडितले परिवार, सम्पत्ति र समाजबाट अलग भई जीवन रित्याउनुपरेको अवस्था आधुनिक समाजको विकृत रूप हो, राज्यले कुष्ठ प्रभावितलाई सहायुभूति र दया होइन, सामाजिक न्यायसँगै क्षमतावान् बनाउनुपर्छ ।”

काठमाडौँमहानगरपालिकाका कार्यवाहक प्रमुख सुनिता डञ्जेलले कुष्ठ समस्या व्यक्तिको पहिचान नभई फरकखालको स्वास्थ्य अवस्था मात्रै भएको बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “यसको नियन्त्रणका लागि प्रभावित व्यक्तिले आफ्नो अनुभव र ज्ञान नयाँलाई सिकाउनुपर्‍यो, समयमै उपचारमा लाग्नुपर्‍यो, उहाँहरूलाई अधिकार र अवसरबाट वञ्चित गराउनु हुँदैन ।”

‘कुष्ठ प्रभावित व्यक्तिको सामाजिक सुरक्षा र आर्थिक सशक्तीकरणको आवश्यकता’ विषयक कार्यपत्र प्रस्तुत गर्दै पूर्वअर्थसचिव शिशिर ढुङ्गानाले कुष्ठ प्रभावित व्यक्तिको लागि स्वरोजगार कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बीऊ पूँजी तथा

सहायितपूर्ण कर्जा कार्यक्रमको विस्तारमा जोड दिनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “कुष्ठ प्रभावितका लागि सीप र रोजगार िसँगको अन्तरआबद्धता विकास, आपसी सहयोगी समूहको सबलीकरण गरी सहकारीमूलक कार्यक्रमको सञ्चालन र विस्तार, कृषि तथा पशुपालन लक्षित जीवनयापन सुधार कार्यक्रम विस्तार आवश्यक छ ।”

उनीहरूका उत्पादनको बजार सुनिश्चित गर्न थोक बजार सञ्चालन गरी स्थानीय उत्पादनलाई बाह्य बजारसँग आबद्ध गराउनुपर्नेमा जोड दिँदै पूर्वसचिव ढुङ्गानाले सामाजिक सुरक्षा र आर्थिक सशक्तीकरणका कार्यक्रमलाई नतिजामूलक बनाइनुपर्ने बताउनुभयो ।

हाल नेपालमा करिब दुई लाखको स्र यामा कुष्ठरोग प्रभावित व्यक्ति रहेकामा ३० हजार व्यक्ति अपाङ्गताको सिकार बनेको र करिब दुई हजारदेखि दुई हजार ५०० सम्म व्यक्ति बर्सेनि यो रोगको सङ्क्रमणमा पर्ने गरेको पाइएको छ । तथ्याङ्कमा मधेस तथा लुम्बिनी प्रदेशका तराईका ११ जिल्लामा अहिले पनि प्रति १० हजारमा एक जनाभन्दा बढी व्यक्ति कुष्ठ प्रभावित भएकाले ती जिल्लालाई अति कुष्ठ प्रभावित जिल्ला मानिएको छ ।

महिला, बालबालिका, लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसर््यक र सामाजिक सुरक्षा मन्त्रालयका उपसचिव निरा अधिकारीले अपाङ्गताभएकाव्यक्तिकासन्दर्भमा सामाजिक समावेशीकरण र स्थानीय तहको भूमिका विषयमा कार्यपत्र प्रस्तुत गर्दै अपाङ्गता बहुआयामिक, बहुपक्षीय एक सामाजिक बहसको सवाल भएको बताउनुभयो । उहाँले

भन्नुभयो, “यो वैयक्तिक कमजोरी, असक्षमता र दोषको विषय होइन, अपाङ्गता समावेशीकरण कुनै प्राविधिक चुनौती होइन, यो राजनीतिक र नैतिक चुनौती हो । यसका लागि धारणामा पुनर्विचार गर्ने, प्रणालीलाई पुनः कार्य गर्न र लामो समयदेखि बहिष्कृत गरिएकाको आवाज सुन्न आवश्यक छ ।”

पूर्णअपाङ्गता भएका असहाय व्यक्तिलाई स्थानीय सरकार र महिला मन्त्रालयको सिफारिसमा निःशुल्क पुनर्स्थापना सेवा उपलब्ध गराइरहेको जानकारी दिँदै उपसचिव अधिकारीले सात वटै प्रदेशमा सहायक सामग्री उपलब्ध गराउन निश्चित अनुदान दिइएको बताउनुभयो ।

सरकारले मनोसामाजिक, पूर्णअपाङ्गता र सहाराविहीन महिलाका लागि आजीवन पुनर्स्थापना गृहको व्यवस्था, दिवा सेवा केन्द्र र अन्य अपाङ्गता भएका व्यक्तिको पुनर्स्थापना गृहलाई अनुदान, अपाङ्गता नीति निर्माण, अपाङ्गताका क्षेत्रमा कार्यरत गैरसरकारी सङ्घसंस्थाहरूसँग सहकार्य र समन्वय र समुदायमा आधारित समावेशी पुनर्स्थापना कार्यक्रमलाई बस्ती स्तरसम्म सञ्चालन गर्नेगरी स्रोतको सुनिश्चितता गर्ने कार्य अघि बढाइरहेको सो अवसरमा जानकारी दिइयो ।

सरकारले अपाङ्गतामैत्री नगर बनाउन भौतिक पूर्वाधारमा क्रमशः सुधार गर्दै पहुँचयुक्त नगरको विकास गर्ने दीर्घकालीन लक्ष्य बनाइ काम गरिरहेको छ ।

पूर्वसचिव धनराज ज्ञवालीले कुष्ठ प्रभावितका लागि लुम्बिनी प्रदेश र स्थानीय तहमा परामर्श गरी सोका आधारमा एकीकृत विधेयकको

“कुष्ठ प्रभावितका लागि सीप र रोजगार िसँगको अन्तरआबद्धता विकास, आपसी सहयोगी समूहको सबलीकरण गरी सहकारीमूलक कार्यक्रमको सञ्चालन र विस्तार, कृषि तथा पशुपालन लक्षित जीवनयापन सुधार कार्यक्रम विस्तार आवश्यक छ ।”

मसौदा तयार गर्ने कार्य अघि बढिरहेको बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “विधेयकको अन्तिम मसौदा आवश्यक कारबाहीका लागि कानून, न्याय तथा संसदीय मामिला मन्त्रालय र प्रधानमन्त्री तथा

मन्त्रिपरिषद्कोका कार्यालयमा पठाइनेछ ।”

प्रतिनिधिसभा सदस्य मोहनलाल आचार्यले अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तका आधारमा राज्यका निकायमा सहभागिताको हक संविधानमै स्पष्टरूपमा लेखिएको बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, “आत्मसम्मानपूर्वक जीवनयापन गर्न पाउने र सार्वजनिक सेवा तथा सुविधामा समान पहुँचको हक र न्यायसहित उच्च शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारी, आवास र सामाजिक सुरक्षा पाउने हक संविधानमै उल्लेख छ ।”

सांसद आचार्यले संविधानको धारा ४३ मा विपन्न, अशक्त र असहाय अवस्थामा रहेका, अपाङ्गता भएका तथा

आफ्नो हेरचाह आफैँ गर्न नसक्ने नागरिकलाई कानूनबमोजिम सामाजिक सुरक्षाको सुनिश्चित गरिएको बताउनुभयो ।

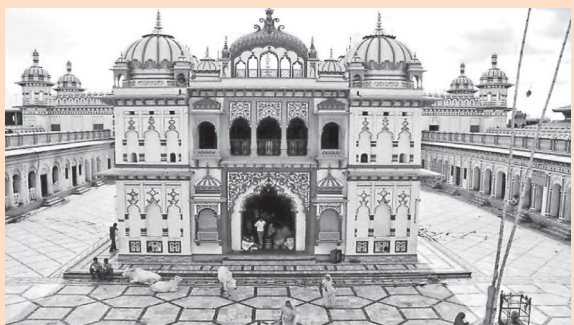
नेपाल कानुन समाजका कार्यकारी निर्देशक कृष्णमान प्रधानले अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकारसम्बन्धी ऐनमा राजनीतिक सहभागिता, नीति निर्माणमा सहभागिता, संस्था खोल्ने, सांस्कृतिक जीवनमा सहभागि हुने, सेवा, सुविधा तथा न्यायमा पहुँचको अधिकार स्पष्ट व्यवस्था रहेको बताउनुभयो ।

कुष्ठप्रभावित विशेषज्ञ कालेप बुढाले कुष्ठ प्रभावबाट हात, खुट्टा र आँखाका नसामा असर गर्ने भएकाले दैनिक ती अङ्गको विशेष हेरचाह गर्न र कुनै लक्षण देखिए विशेषज्ञको परामर्श लिन सुझाव दिनुभयो । नेपाल कुष्ठरोग निवारक सङ्घका अध्यक्ष डा रामकुमार श्रेष्ठले कुष्ठप्रभावितका लागि सरकारले निःशुल्क औषधिको व्यवस्था गरेको हुँदा केही समयको औषधि सेवनबाट निको हुने भएकाले रोग लुकाउन र प्रभावितलाई हेला गर्न नहुने बताउनुभयो ।

अर्को चिकित्सक डा प्रसन्न नापितले कुष्ठरोग आँखाले देख्न नसकिने सुक्ष्म किटाणुबाट लार्मे कम सरेर्ने जुनसुकै भूगोल र तहतफाका व्यक्तिलाई लिमसक्ने भएकाले यसका बिरामीलाई हेत्योको दृष्टिले हेर्न नहुने धारणा राख्नुभयो ।

कार्यक्रममा कुष्ठ रोग प्रभावित व्यक्तिको हक अधिकार र संरक्षणका क्षेत्रमा क्रियाशील सङ्घसंस्थाका प्रतिनिधिले समाजमा कुष्ठ रोग प्रभावित व्यक्तिको आर्थिक तथा सामाजिक अवस्था र राज्यकार्फबाट चाल्नुपर्ने कदमका बारेमा दृष्टिकोण प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

नेपालमा सात दशकदेखि कुष्ठप्रभाव निवारणका लागि विभिन्न प्रयास भएकामा यसलाई २०६६ सालमा गम्भीर स्वास्थ्य समस्याका रूपमा नभएको जनाउँदै यो रोग निवारण भएको घोषणा गरिएको थियो । तथापि, अहिले पनि विश्व स्वास्थ्य सङ्गठनले भने यो रोग प्रभावित विश्वका २३ मुलुकको सूचीमा नेपाललाई पनि समावेश गरेको छ । रासस

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ । जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

विनास भन्दा समाधान खोजौँ

गुठी संस्थानले जनकपुरधाममा रहेको अतिक्रमित जग्गा खाली गराउन थालेको छ । गुठी संस्थानले अतिक्रमित जग्गा खाली गराउने क्रममा पोखरीको ढिल र जग्गालाई प्राथमिकतामा राखेको छ । जनकपुरधाम धार्मिक, सांस्कृतिक नगरी हो । यहाँ धार्मिक र ऐतिहासिक महत्व बोकेको ५० भन्दा बढी पोखरीहरू छन् । मन्दिर हरूको संख्या पनि अधिक छ । कयौँ मन्दिरहरू भत्काएर सरकारी संरचना बनाइएको छ । कयौँ पोखरीहरू लुप्त भइसकेको छ । कयौँ पोखरीको अस्तित्व समाप्त भइसकेको छ । जनकपुरधामको सुन चाँदी बजार, जानकी मन्दिरदेखि जनक चोकबीचमा रहेका कयौँ कुप(इनर) हरू पुरिएर पसल खोलिएका छन् । कयौँ मठमन्दिरहरू भत्काइएको छ । अधिकांश मठमन्दिरहरू लोप भइसकेका छन् । भगवान नै फालिएको छ । कयौँ मन्दिरहरू पारिवारिक घर बनेको छ । कयौँ महत्तले कथित लिजको नाममा जग्गा बेचेका छन् । ती सबै जग्गा गुठी र मठमन्दिरको नै छ । तर ती जग्गाहरू खाली गराउन गुठीले ठूलो कसत गर्नुपर्नेछ । गुठी संस्थानले नै धेरै जग्गाको अवैध रूपमा विगतमा बन्दोबस्त गरेकोछ । गुठी संस्थानले पाँच वर्षको लागि लिजमा दिएको जग्गामा करोडीको भवन बनिसकेको छ । पाँच वर्षको लिज अवाध समाप्त भइसकेपछि लिजको अर्को सूचना प्रकाशन गर्न सक्दैन । यस्ता थुप्रै समस्याहरू छन् । गुठी संस्थानले जग्गाको संरक्षण गर्न आवश्यक छ । तर अधिकांश जग्गामा ठूला संरचना निर्माण भइसकेकोले त्यसलाई ध्वस्त बनाउनु भन्दा समायोचित मूल्यांकन गरी राजस्व लिएर रजिष्ट्रेशन पास गरिदिदा उत्तम समाधान हुन सक्थ्यो । गुठी संस्थानले जग्गाको व्यवस्थापन गर्न ठूलो बजेटको आवश्यकता छ । संरचना भत्काएर जग्गा खाली गराउनेसँगै त्यसको व्यवस्थापन पनि आवश्यक छ । विगतमा बुहत्तर जनकपुर क्षेत्र विकास परिषद्को अध्यक्ष रहेका रामकुमार शर्माँले गुठीको जग्गा र पोखरीको अतिक्रमण खाली गराउन ठूलो अभियान चलाएका थिए । त्यसमा उनी धेरै हदसम्म सफल पनि भएका थिए । तर भर्तिकएको संरचनामा फेरी निर्माण भयो । कतिपयले प्रमाण सहित अदालतबाट स्वामित्व स्थापित गराए । केहिले निर्माण गरे । केहिको उठीबास भयो । जग्गाको अतिक्रमण हटाउन गुठी संस्थानको ठूलो लगानी भइरहेको छ । तर संरक्षण गर्ने कुनै योजना छैन । खाली गराएर जग्गा छाड्नु भन्दा पोखरीको सौन्दर्यीकरण गर्ने र सम्भव भए सम्म त्यसबाट ब्यवसायिक लाभ लिने नीति बनाउनु पर्छ । पोखरीको सौन्दर्यीकरण नहुँदा त्यसमा पानीको सतह बढेर छेउछाउको सडक र घरहरू डुबानमा पर्न सक्छ ।पोखरीलाई संरक्षित गर्न पहिले योजना बनाएर संरचना हटाएको भए एकपटक दुबै काम हुने थियो । भोजराज धिमिरेको प्रतिवेदनमाथि पनि प्रश्न उठेको छ । गुठीको कतिपय महत्वपूर्ण जग्गाहरूलाई समेत प्रतिवेदनमा समेटिएको छैन ।त्यसकारण पनि गुठीले विनासको साटो व्यवस्थापनलाई प्राथमिकता दिन आवश्यक छ ।

इन्टरनेट, एल्गोरिदम र डिजिटल डिक्टेटरशिप

पुकार थापा

हामीले फेसबुक वा टिकटकमा बारम्बार देखिरहेको कुरा वास्तवमै समाजमा सबैभन्दा लोकप्रिय कुरा हो त ? लाखौँ भ्युज आएको भिडियोले बहुवृध्वक मानिसको विचार प्रतिनिधित्व गर्छ ? हजारौँ लाइक आएको राजनीतिक विचार साँच्चिकै त्यति नै लोकप्रिय हो, वा हामीले देखिरहेको लोकप्रियता केही हदसम्म एल्गोरिदमले निर्माण गरेको दृश्य पनि हुन सक्छ ?

इन्टरनेटले नेपाली समाजको सूचना प्रवाहमा ठूलो परिवर्तन ल्याइसकेको छ । कुनै समय समाचार र राजनीतिक बहसका मुख्य माध्यम पत्रपत्रिका, रेडियो र टेलिभिजन थिए । आज फेसबुक, टिकटक, युट्युब र इन्स्टाग्रामजस्ता प्लेटफर्मले समाचार, मनोरञ्जन, व्यापार, राजनीति र सार्वजनिक बहसलाई एउटै डिजिटल स्पेसमा ल्याइदिएका छन् ।

'डिजिटल २०२६ : नेपाल'का अनुसार सन् २०२५ को अन्त्यतिर नेपालमा करिब १६.६ मिलियन मानिसले इन्टरनेट प्रयोग गर्ने, जुन कुल जनसंख्याको लगभग ५६ प्रतिशत हो । त्यही समयमा करिब १४.८ मिलियन सामाजिक सञ्जाल युजर आईडेन्टिज थिए ।

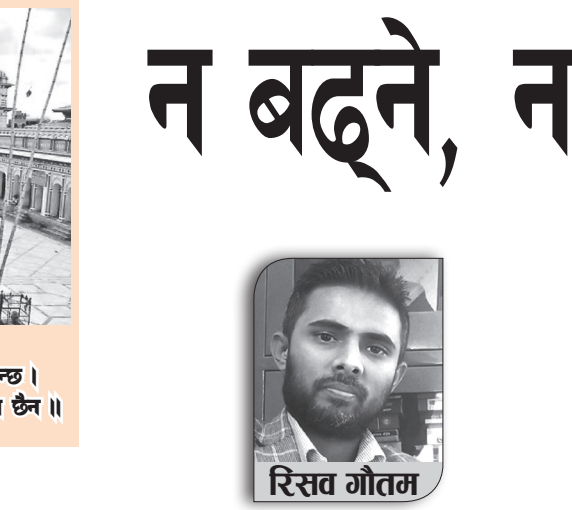
यहाँ 'युज आईडेन्टिज' भन्नुको अर्थ सबै छुट्टाछुट्टै व्यक्ति नै हुन् भन्ने होइन; एउटै व्यक्तिका विभिन्न प्लेटफर्म वा अकाउन्ट पनि हुन सक्छन् । तर, तथ्यांकभन्दा महत् वपूर्ण परिवर्तन अर्को छ- हामी अब केवल इन्टरनेट प्रयोग गरिरहेका छैनौँ, हामी क्रमशः एल्गोरिदमले छनोट गरेको सूचना-वातावरणभित्र बसिरहेका छौँ ।

एल्गोरिदमले हामीलाई के देखाउने भन्ने निर्णय कसरी गर्छ ?

एल्गोरिदम भनेको कम्प्युटरले कुनै काम गर्न वा निर्णय लिन पढ्छ्याउने निश्चित नियम र प्रक्रियाको क्रम हो । फेसबुक खोल्दा देखिने पोस्ट, टिकटकमा आउने भिडियो वा युट्युबले सिफारिस गर्ने सामग्री संयोगवश छानिएको हुँदैन ।

रेकमेन्डेसन सिस्टमले प्रयोगकर्ताको अधिल्लो ब्यवहार, रूचि, अन्तर्क्रिया र सामग्री (कन्टेन्ट) हेर्ने शैलीका आधारमा कुन सामग्रीले उसको ध्यान तान्न सक्छ भन्ने अनुमान गर्छ । दुई व्यक्तिले एउटै समयमा फेसबुक खोले पनि उनीहरूले देख्ने सामग्री फरक हुन सक्छ । कसैले कुनै राजनीतिक विचारको भिडियो लामो समय हेर्छ, त्यस्तै पोस्टमा कमेन्ट गर्छ वा शेयर गर्छ भने प्लेटफर्मले उसलाई त्यस्तै सामग्रीमा रूचि छ भन्ने संकेत पाउन सक्छ । त्यसपछि उसलाई त्यही प्रकृतिका सामग्री थप अगाडि सारिदिन्छ ।

सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्मका लागि प्रयोगकर्ताको ध्यान अत्यन्त मूल्यवान् हुन्छ । मानिस जति लामो समय प्लेटफर्ममा बस्छ, त्यति नै धेरै कन्टेन्ट तथा विज्ञापन देखाउन सकिन्छ । त्यसले रेकमेन्डेसन सिस्टमले सधैँ 'सबैभन्दा सत्य' वा 'सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण' सामग्री खोजिरहेको हुँदैन । धेरै अवस्थामा उसले प्रयोजनकर्तालाई रोकिराउन सक्ने, प्रतिक्रिया गराउन सक्ने वा फेरि प्लेटफर्ममा फर्काउन सक्ने सामग्री खोजिरहेको हुन्छ । यसको अर्थ एल्गोरिदम आफैँ खराब छ भने होइन । समस्या तब सुरु हुन्छ, जब मानिस वा

अर्थतन्त्रका बाह्य सुचकहरू राम्रो रहँदा, आन्तरिक रूपमा तरलता योग्य रकम बैंकहरूमा प्रयाप्त रहँदा र ब्याजदर निरन्तर घट्दा पनि लगानीकर्ताहरूको मनोबल उठ्न सकेको छैन । वित्तिय बजारमा कर्जाको माग अत्यन्त न्युन छ । ब्यवसायी तथा शेयर लगानीकर्ता त्रस्त छन् । खासगरी नयाँ सरकारको अपरिपक्व शैली, शुसासनको नाममा नीजि क्षेत्रका उद्यमी ब्यवसायीहरूमाथीको अन्दाधुन्द धरपक्कडले ब्यवसायिक वातावरण खलल बनेको छ ।

विश्वमा कहिँ पनि त्यस्तो देश छैन, जहाँ हजारौँलाई रोजगारी दिने र करोडौँ राजस्व तिर्ने ब्यवसायीहरूमाथी राज्यनै लागेर कैदीभै ब्यवहार गरोस् । ब्यवसायीहरू भनेका कुनैपनि देशका गहना हुन् । जसले सम्बृद्धिको उज्यालो भित्राउन सक्छन् । त्यसकारण तिनीहरूबाट विगतमा गल्ली नै भएका रहेछन् भनेपनि उनीहरूलाई तर्साएर होइन, धरपक्कड गर्ने होइन । शोघपुछ गरेर, सम्मानपूर्वक आर्थिक जरिवानाको दण्ड गरिनुपर्छ, यदी कानुन वेगारको काम भएका रहेछन् भने । तर विना प्रमाण, विना आधार होहल्लाको भरमा उनीमाथी प्रहरी लगाएर समाल्ने, मुद्दा मामिलामा अल्मिइदिने काम गलत हो । त्यस्तो कामले न त राज्यमा उद्यमशील वातावरण बन्छ । न त रोजगारी सिर्जना हुन्छ । न त राज्यको राजस्व आय नै बढ्छ । त्यस्तो कामले पुरै देशको ब्यवसायिक वातावरण भत्कन्छ । अनि त बैंकहरूमा पैसा थुप्रिने र ऋणको माग नहुने भइहाल्छन् । यस्तो अवस्था लामो समय रहीरहँदा पुँजी पलायन हुनसक्छन् । नेपालमा नभएर ब्यवसायिहरूले विदेशमा लगानी गर्न सक्छन् । त्यसकारण ब्यवसायिक वातावरण भनेको आर्थिक सम्बृद्धिको महत्वपुर्ण आधार हो । ब्यवसायिक वातावरण प्रगाढ भयो भने बैंकहरूमा ऋणको माग बढ्छ, नयाँ नयाँ उद्यमीहरू जन्मन सक्छन् । तिनले राज्यमा रोजगारी सिर्जना गर्छन् । आर्थिक गतिविधि बढ्छन् । निर्यात बढ्छ । र, देश धनी हुने बाटोमा अघि बढ्छ । अनि न शेयर बजारमा रौनक आउँछ ।

राजनीति र शेयर बजार

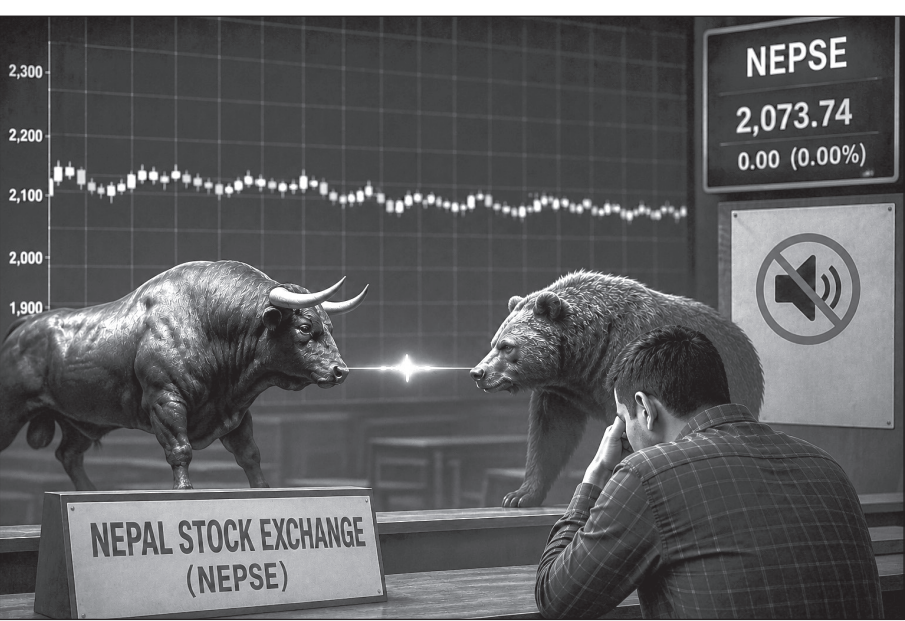
शेयर बजारमा राजनीतिले जहिल्यै प्रभाव पार्छ । खासगरी राजनीतिक दलहरू विभिन्न विचारधारा बोकेर अस्तित्वमा छन् । कोही उदार अर्थतन्त्रको पक्षमा छन् त कोही नियन्त्रित अर्थतन्त्रको पक्षमा । कतिपय दलहरू पछिल्लो समय उदार र नियन्त्रित दुवै खालका नीतिको बीचबाट अघि बहिरहेका छन् । त्यसकारण

न बढ्ने, न घट्ने-किन मौन छ शेयरबजार ?

॥

कुन राजनीतिक दल सरकारमा आसिन छ, उसले कस्तो आर्थिक नीति लिन्छ, निजी क्षेत्र र पूँजी बजारलाई कसरी हेर्छ भन्ने कुराले शेयर बजारमा प्रत्यक्ष तथा परोक्ष रूपमा प्रभाव पार्दछ ।

राजनीतिका कारण आर्थिक र ब्यवसायिक वातावरणलाई प्रभाव पार्ने समाचारहरू शेयर बजारका लागि उत्तिकै महत्वपूर्ण हुन्छन् । सरकार परिवर्तन हुने संकेत, अर्थमन्त्रीको नियुक्ति, बजेट वा करका दर हेरेफरे, नियामकीय नीतिमा परिवर्तन, सार्वजनिक खर्च, निजी क्षेत्रप्रतिको सरकारको दृष्टिकोण वा राजनीतिक स्थायित्वसँग जोडिएका समाचारहरूले लगानीकर्ताको मनोविज्ञानलाई तत्काल प्रभावित गर्छन् । जसले बजारलाई बढाउने तथा घटाउन

भुमिका खेल्छ । त्यसकारण शेयर बजार अलिकति अनिश्चितताको बजार पनि हो ।

राजनीतिले बजारलाई हल्लाउन सक्छ, तर बजारलाई दीर्घकालमा टिकाउने भनेको चाँही अर्थतन्त्र र कम्पनीहरूको वास्तविक आर्थिक अवस्थाले नै हो ।

यही कुरा नेपालको शेयर बजारको इतिहासले पनि देखाउँछ । नेपालको शेयर बजारमा विगत दुई दशकमा पटक-पटक ठूला बुल र बियर साइकल आएका छन् । सन् २००८ मा नेप्सेले करिब १२०० को तह छोएको थियो । त्यसपछि लामो समय बजार घट्यो र २०१२ तिर ३०० को आसपाससम्म भ्र्यो । त्यसपछि फेरि बजारले लामो उकालो यात्रा तय गर्दै सन् २०१६ मा १८०० विन्दु भन्दा माथिको उच्च तह परीक्षण गर्‍यो । त्यसपछि पुनः करेक्सन आयो र २०१९ मा नेप्से परिसुचक करिब ११०० को विन्दु आसपास भ्र्यो ।

त्यसपछि भने बजारले अर्को ठूलो यात्रा तय

गर्‍यो । सन् २०१९ को अन्त्यतिर करिब ११ सयको आसपास रहेको नेप्से कोरोनाकालमा बैकिङ प्रणालीमा आएको अधिक तरलता, घटेको ब्याजदर, घरमै बसेर लगानी गर्नुपर्ने वाध्यता, डिजिटल कारोबारको विस्तार तथा लगानीकर्ताको बढ्दो सहभागिताका कारण सन् २०२१ मा ३२०० भन्दा माथिको ऐतिहासिक उचाइसम्म नेप्से पुग्यो ।

यसरी हेर्दा नेपालको शेयर बजारमा बजारको चक्र नयाँ कुरा होइन । एउटा चरणमा अत्यधिक उत्साह आउँछ, त्यसपछि करेक्सन हुन्छ, बजार केही समय सुस्त रहन्छ र फेरि नयाँ आधारमा अर्को यात्रा तय हुन्छ ।

त्यसकारण अहिले २६ सयको आसपासमा

यसको उल्टो पनि सत्य हो । राजनीतिक वातावरणमा केही नकारात्मकता भएपनि कम्पनीको ब्यवसाय राम्रो भइरहेको छ, बैकिङ प्रणालीमा तरलता पर्याप्त छ, ब्याजदर घटिरहेको छ र अर्थतन्त्र विस्तार भइरहेको छ भने बजारले अन्ततः त्यसलाई मूल्यमा समेट्छ ।

यसरी हेर्दा राजनीतिक घटनाक्रमले शेयर बजारमा

छोटो अवधिका लागि अस्थिरता निम्त्याउँछ । तर दीर्घकालमा आर्थिक तत्व, ब्यवसायिक वातावरण, आर्थिक नीति र कम्पनीको वित्तीय अवस्था नै महत्वपूर्ण हुन्छ ।

सन् २००८ पछि बजारले ३०० को तह देख्यो । त्यही बजार केही वर्षपछि १८०० माथिको विन्दुमा पुग्यो । सन् २०१९ मा ११०० को आसपास आएको बजारले दुई वर्ष नपुग्दै ३२०० माथिको ऐतिहासिक

उचाइ बनायो । यसले एउटा कुरा प्रष्ट गर्दछ भने आजको नेप्सेको अंकलाई हेरेर भोलिको बजारको सम्पूर्ण कथा लेख्न सकिँदैन ।

अहिले २६ सय भन्दा केही माथी रहेको बजार भोलि यही अंकमा रहला वा तलमाथि होला, त्यो बजारको स्वभाव हो । तर यदि ब्याजदर अनुकूल रहीरह्यो, कर्जा विस्तार भयो, सरकारको पूँजीगत खर्च बढ्यो, निजी क्षेत्रको लगानी बढ्यो र कम्पनीहरूको आन्दानी सुधार भयो भने त्यसको सकारात्मक प्रभाव शेयर बजारमा पर्न सक्छ । त्यसकारण अहिलेको सुस्ततालाई पनि बजार बढ्ने तयारीका रूपमा हेर्न भने सकिन्छ । शेयर बजार सधैँ उत्साहको चरम बिन्दुबाट मात्र उकालो लाग्दैन । धेरैपटक बजारले निराशा र अन्याीलको समयमा नयाँ आधार बनाउँछ । अहिलेको २६ सय आसपासका घनचक्कर लगाइरहेको शेयर बजार पनि त्यस्तै एउटा चरणमा हुनसक्छ ।

राजनीति र बजारको सम्बन्ध
राजनीतिका कारण बजारमा आउने उतारचढावलाई हामीले विगतमा धेरैपटक देखेका

ढाँचा (डिस्टिब्युसन प्याटर्न) पनि हेर्नुपर्ने भएको छ ।
एल्गोरिदमिक एम्प्लिफिकेसन (एल्गोरिदमद्वारा प्रभाव विस्तार)

कुनै कन्टेन्टले सुरुमा प्राप्तिक्रिया पाएपछि रेकमेन्डेसन सिस्टमले त्यसलाई थप मानिससम्म पुर्‍याउने सम्भावना बढ्न सक्छ । यस प्रक्रियालाई सामान्य अर्थमा एल्गोरिदमिक एम्प्लिफिकेसन भन्न सकिन्छ । यही ठाउँ म्यानिपुलेसनका लागि आकर्षक हुन्छ ।

सुरुमै कुत्रिम लाइक्स, कमेन्ट्स, भ्युज वा कोअर्डिनेटेड शेयरीङ उत्पन्न गर्न सकियो भने एल्गोरिदमले कन्टेन्टलाई चासोको विषय ठान्न सक्ने सम्भावना हुन्छ । त्यसपछि त्यही सामग्री वास्तविक प्रयोगकर्तासम्म पनि पुन थाल्न सक्छ । तर, एउटा सावधानी आवश्यक छ- लाइक्स मात्र एल्गोरिदमको आधार होइन ।

हेरिएको समय (वाच टाइम), सामग्री साभ्ना गर्ने प्रवृति (शेयरीङ बिहेभियर), कमेन्ट, अधिल्लो अन्तर्क्रिया (भिभियस इन्ट्र्याक्सन), सामग्रीको सान्दर्भिकता (कन्टेन्ट रिलेभेन्स) र अन्य धेरै आधार रेकमेन्डेसन सिस्टमले प्रयोग गर्न सक्छ । कुन आधारको कति भार हुन्छ भन्ने कुरा प्लेटफर्म, प्रयोगकर्ता र समयअनुसार बदलिन सक्छ र यसको पूर्ण फर्मुला सार्वजनिक गरिएको छैन ।

त्यस्तै, अचानक धेरै इन्गेजमेन्ट आउनुलाई मात्र म्यानिपुलेसनको प्रमाण मान्नु पनि गलत हुन्छ । ब्रेकिङ न्युज, प्राकृतिक विपत्ति, ठूलो राजनीतिक घटना, खेलकुदको महत् वपूर्ण नतिजा वा चर्चित व्यक्तिसँग सम्बन्धित घटनाले स्वाभाविक रूपमा केही मिनेटमै ठूलो प्रतिक्रिया ल्याउन सक्छ । अर्थात् इन्गेजमेन्ट भेलोसिटी असामान्य छ भन्दैमा कन्टेन्ट फेक छ भन्ने निकर्ष निकाल्न सकिँदैन । त्यसका लागि इन्गेजमेन्टको स्रोत र ढाँचा (प्याटर्न) पनि हेर्नुपर्छ ।

अलार्मिक भाइरल र म्याग्नायावर्च
भाइरलबीचको फरक

हरेक भाइरल कन्टेन्ट म्यानिपुलेटेड हुँदैन । कुनै भिडियो वास्तविक जनचासोका कारण मानिसबाट मानिसमा फैलिनु सक्छ, अर्को कुत्रिम रूपमा सुरु गरिएको हुन सक्छ । त्यसैले लाइक्स वा भ्युजको अन्तिम संख्या मात्र होइन, कन्टेन्ट कसरी फैलियो भन्ने विस्तारको दिश (ट्राजेक्टोरी) महत्त्वपूर्ण छ ।

फिटर बबल र इको चेम्बर
रेकमेन्डेसन सिस्टमले सिर्जना गर्न सक्ने अर्को समस्या फिटर बबल र इको चेम्बर हो । कुनै व्यक्तिले लगातार एउटै विचारका कन्टेन्ट हेर्छ, त्यसमै प्रतिक्रिया दिन्छ र त्यस्तै पेज फलो गर्छ भने उसलाई बिस्तारै त्यस्तै, सामग्री बढी देखिन

छौँ । कुनै राजनीतिक घटनाले दुई दिनमै बजार ठूलो अंकले घट्न सक्छ । कुनै सकारात्मक राजनीतिक संकेतले केही दिनमै बजारलाई उकालो लगाउन सक्छ । तर त्यस्तो प्रभावको आयु प्रायः छोटो हुन्छ ।

जस्तो कि कुनै सरकार शेयर बजारमैत्री देखिएपछि बजारमा उत्साह आउन सक्छ । तर केही समयपछि कम्पनीको नाफा बढेन, बैंकको कर्जा विस्तार भएन, ब्याजदर बढ्यो र अर्थतन्त्र सुस्त भयो भने राजनीतिक उत्साहले मात्रै बजारलाई लामो समय माथि लैजान सक्दैन ।

यसको उल्टो पनि सत्य हो । राजनीतिक वातावरणमा केही नकारात्मकता भएपनि कम्पनीको ब्यवसाय राम्रो भइरहेको छ, बैकिङ प्रणालीमा तरलता पर्याप्त छ, ब्याजदर घटिरहेको छ र अर्थतन्त्र विस्तार भइरहेको छ भने बजारले अन्ततः त्यसलाई मूल्यमा समेट्छ ।

यसरी हेर्दा राजनीतिक घटनाक्रमले शेयर बजारमा छोटो अवधिका लागि अस्थिरता निम्त्याउँछ । तर दीर्घकालमा आर्थिक तत्व, ब्यवसायिक वातावरण, आर्थिक नीति र कम्पनीको वित्तीय अवस्था नै महत्वपूर्ण हुन्छ ।

के बजार अब लम्कन्छ ?

शेयर बजारको भविष्यबारे ट्यावक्कै भविष्यवाणी गर्न सकिँदैन । नेप्से भोलि कति अंक बढ्छ वा घट्छ भन्ने कुरा कसैले निश्चित रूपमा भन्न सक्दैन । तर इतिहास, वर्तमान आर्थिक परिसूचक र नीतिगत वातावरणलाई एकै ठाउँमा राखेर हेर्दा अहिलेको बजारमा निराश हुने कारण देखिँदैन ।

सन् २००८ पछि बजारले ३०० को तह देख्यो । त्यही बजार केही वर्षपछि १८०० माथिको विन्दुमा पुग्यो । सन् २०१९ मा ११०० को आसपास आएको बजारले दुई वर्ष नपुग्दै ३२०० माथिको ऐतिहासिक

उचाइ बनायो । यसले एउटा कुरा प्रष्ट गर्दछ भने आजको नेप्सेको अंकलाई हेरेर भोलिको बजारको सम्पूर्ण कथा लेख्न सकिँदैन ।

अहिले २६ सय भन्दा केही माथी रहेको बजार भोलि यही अंकमा रहला वा तलमाथि होला, त्यो बजारको स्वभाव हो । तर यदि ब्याजदर अनुकूल रहीरह्यो, कर्जा विस्तार भयो, सरकारको पूँजीगत खर्च बढ्यो, निजी क्षेत्रको लगानी बढ्यो र कम्पनीहरूको आन्दानी सुधार भयो भने त्यसको सकारात्मक प्रभाव शेयर बजारमा पर्न सक्छ ।

त्यसकारण अहिलेको सुस्ततालाई पनि बजार बढ्ने तयारीका रूपमा हेर्न भने सकिन्छ । शेयर बजार सधैँ उत्साहको चरम बिन्दुबाट मात्र उकालो लाग्दैन । धेरैपटक बजारले निराशा र अन्याीलको समयमा नयाँ आधार बनाउँछ । अहिलेको २६ सय आसपासका घनचक्कर लगाइरहेको शेयर बजार पनि त्यस्तै एउटा चरणमा हुनसक्छ ।

सक्छ । फरक विचारका कन्टेन्ट कम देखिन थाल्न सक्छन् । यसले अनिवार्य रूपमा उसको विचार परिवर्तन गर्छ भन्ने छैन । तर, एउटै विचार बारम्बार देखिँदा मानिसलाई 'सबैले यही सोचिरहेका छन्' भन्ने लाग्न सक्छ । आफ्नो सोसल मिडिया फिडलाई सम्पूर्ण समाजको प्रतिनिधि ठान्नु यही कारणले जोखिमपूर्ण हुन्छ । डिजिटल प्लेटफर्ममा हामीले देखिरहेको समाज वास्तविक समाजको पूर्ण तस्वीर नहुन सक्छ ।

अब चाहिएकौ डिजिटल साक्षरता मात्र होइन, एल्गोरिदमिक साक्षरता पनि हो

नेपालमा डिजिटल साक्षरतालाई लामो समयसम्म स्मार्टफोन चलाउन जाने, केसबुक प्रयोग गर्ने वा गुगल सर्च गर्न सक्ने क्षमताका रूपमा बुझियो । अब त्यो पर्याप्त छैन । आजको डिजिटल साक्षरतामा एल्गोरिदम साक्षरता पनि जोडिनुपर्छ । आफूले देखिरहेको कन्टेन्ट किन देखिरहेको छु भन्ने प्रश्न सोध्ने बानी त्यसको पहिलो चरण हो । यो कन्टेन्टको मूल स्रोत के हो ? पुरानो भिडियो नयाँ घटनाको भनेर त प्रोत्त गरिएको छैन ? स्पोंसर्ड हो कि अन्याौनिक ? अरु विश्वासनीय स्रोतले पनि यही कुरा भनेका छन् ? मलाई किन लगातार एउटै प्रकृतिका विचार देखिइरहेका छन् ? यसको लोकप्रियता वास्तविक हो कि कुत्रिम रूपमा बढाइएको छ ? यस्ता सामान्य प्रश्नले पनि म्यानिपुलेसनको प्रभाव धेरै कम गर्न सक्छन् ।

भाइरल हुनु सत्यताको प्रमाण होइन, ट्रेंडिङ हुनु ब्यापक जनमतको प्रतिबिम्ब होइन, र धेरै लाइक आउनु वास्तविक लोकप्रियताको अन्तिम मापदण्ड होइन ।
एल्गोरिदमद्वारा डराउने होइन, जवाफदेही बनाउने हो

एल्गोरिदम आधुनिक इन्टरनेटको अनिवार्य हिस्सा हो ।

करोडौँ कन्टेन्टबाट प्रयोगकर्ताका लागि केही सामग्री छान्न रेकमेन्डेसन सिस्टम आवश्यक पनि छ । त्यसैले समाधान

एल्गोरिदम बन्द गर्नु होइन । मुख्य प्रश्न यसको पारदर्शिता (ट्रान्स्परेन्सी) र जवाफदेहिता (अकाउन्टेबिलिटी) हो ।

नेपालमा सोसल मिडिया नियमनको बहस प्रायः

रजिस्ट्रेशन, साइबरक्राइम, कन्टेन्ट रिमूभल वा प्लेटफर्म प्रतिबन्धविपरि केन्द्रित हुने गरेको छ । तर, आगामी वर्षहरूमा अझ गम्भीर प्रश्न उद्रेगछन् । राजनीतिक र अन्य विज्ञापनको पैसा कहाँबाट आयो ? कसलाई टार्गेट गरियो ? कोअर्डिनेटेड इनअर्थेनेटक बिहेभियर कसरी पहिचान गर्ने ? एआई-जेनेरेटेड राजनीतिक र अन्य कन्टेन्ट कसरी चिनाउने ? प्लेटफर्मले नेपाली भाषाका कन्टेन्ट कति प्रभावकारी रूपमा नियन्त्रण वा ब्यवस्थापन (मोडरेट) गर्छ ? कुनै कन्टेन्टले किन असाधारण रूपमा प्रभाव बढ्यो भन्ने विषयमा अनुसन्धानकर्ता र नियामक निकायले आवश्यक डाटा पाउन सक्छन् कि सक्दैनन् ?

यी केवल प्रविधिक प्रश्न होइनन् । यी लोकतन्त्र, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता, निष्पक्ष सार्वजनिक बहस र नागरिकको सूचना पाउने अधिकारसँग जोडिएका प्रश्न हुन् । डिजिटल युगको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण प्रश्न अब जनताले के हेरे भन्ने मात्र होइन । उनीहरूलाई के देखाइयो, किन देखाइयो, र त्यो देखाउने निर्णय कसले वा कुन एल्गोरिदमले गर्‍यो भन्ने हो । यो लेख शिलापत्रडटकमबाट साभार गरिएको हो ।

बदलिँदो परीस्थितिअनुसार एमाले रूपान्तरण हुनुपर्छ: उपाध्यक्ष गुरुङ

लमजुङ । नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले) का केन्द्रीय उपाध्यक्ष पृथ्वीसुब्बा गुरुङले बदलिँदो राजनीतिक परिस्थितिअनुसार पार्टीको नीति, विचार, कार्यशैली र सङ्गठनलाई समयानुकूल रूपान्तरण गर्नुपर्ने बताउनुभएको छ ।

नेकपा (एमाले) जिल्ला कमिटी लमजुङको बैसीसहर नगरपालिका-८ स्थित मदन-आश्रित स्मृति भवनमा आयोजित १३औँ बैठकलाई आज सम्बोधन गर्दै उपाध्यक्ष गुरुङले पार्टीलाई थप सुदृढ, प्रभावकारी र जनमुखी बनाउन नीति, विचार, कार्यशैली तथा सङ्गठनमा आवश्यक पुनःगठन गर्नुपर्ने बताउनुभयो । उहाँले पार्टी सङ्गठनलाई जनतासँग जोड्दै कार्यकर्तालाई सक्रिय, जिम्मेवार र प्रभावकारी ढङ्गले परिचालन गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

बदलिँदो राजनीतिक परिवेश र जनताको अपेक्षालाई सम्बोधन गर्न पार्टीले आफ्नो कार्यशैलीमा सुधार गर्दै अघि बढ्नुपर्ने बताउँदै उपाध्यक्ष गुरुङले पार्टीका गतिविधिलाई जनताका समस्या तथा आवश्यकतासँग जोडेर सञ्चालन गर्नुपर्ने धारणा राख्नुभयो ।

एमाले केन्द्रीय कमिटी सचिव खगराज अधिकारीले जनताको चाहना र अपेक्षाअनुसार पार्टी निर्माण गर्नुपर्ने बताउनुभयो । पार्टीभित्र भएका

गल्ती तथा कमजोरीलाई स्वीकार गर्दै त्यसबाट पाठ सिक्ने अघि बढ्नुको विकल्प नभएको उल्लेख गर्दै उहाँले विगतका कमजोरीको समीक्षा गरी पार्टीलाई जनमुखी, सुदृढ र प्रभावकारी बनाउनुपर्ने बताउनुभयो । उहाँले पार्टीका सबै तहका नेता तथा कार्यकर्ता जिम्मेवार भएर सङ्गठन सुदृढीकरणमा लाग्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

एमाले केन्द्रीय सदस्य एवं जिल्ला इन्चार्ज जमिन्द्रमान घले र गण्डकी प्रदेश कमिटी सचिव धनञ्जय दवाडीले पार्टी सङ्गठनलाई थप सुदृढ, व्यवस्थित र जनमुखी बनाउनुपर्ने बताउनुभयो । पार्टीका नीति तथा कार्यक्रमलाई जनस्तरसम्म प्रभावकारी रूपमा पुर्याउँदै सङ्गठनलाई चलायमान बनाउनुपर्ने उहाँहरूको भनाइ थियो ।

जिल्ला कमिटी अध्यक्ष राजकुमार विष्टले गत आर्थिक वर्षमा जिल्ला कमिटीबाट सम्पादन गरिएका कार्यक्रम तथा गतिविधिको विवरण प्रस्तुत गर्नुभएको थियो । उहाँले चालु आर्थिक वर्षमा सञ्चालन गरिने योजना तथा कार्यक्रम, सङ्गठन सुदृढीकरण र कार्यकर्ता परिचालनका विषयमा बैठकलाई जानकारी गराउनुभएको थियो । बैठकसँगै 'मिसन पार्टी' जगरण अभियान-२०८३' सम्बन्धी अभिमुखीकरणसमेत गरिएको थियो । रासस

सिँचाइ विकाससँगै कृषि उत्पादन र रोजगारी विस्तारमा मन्त्री श्रेष्ठको जोड

काठमाण्डु । ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिँचाइमन्त्री विराज भक्त श्रेष्ठले दूला सिँचाइ आयोजनाले कृषि उत्पादन र रोजगारीका अवसर विस्तार गर्दै जनसंख्या पलायनको समस्या न्यूनीकरणमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्न सक्ने बताउनुभएको छ ।

सुनसरी-मोरङ सिँचाइ परियोजनाको स्थलगत अध्ययन तथा परियोजनाबाट प्रभावित स्थानीयवासी र जल उपभोक्ताका समस्या तथा गुनासा सुन्ने क्रममा मन्त्री श्रेष्ठले सिँचाइलाई केवल नहर निर्माणको विषयका रूपमा हेर्न नहुने बताउनुभएको हो ।

उहाँले सिँचाइमा गरिएको लगानीको प्रतिफल कृषि उत्पादनमाफर्त प्राप्त हुने भएकाले सिँचाइसँगै कृषि उत्पादन, उत्पादकत्व वृद्धि र किसानका कार्यक्रमलाई समेत एकीकृत रूपमा अघि बढाउनुपर्ने धारणा राख्नुभयो ।

“सिँचाइमा लगानी गरेर मात्रै पुग्दैन, त्यसबाट उत्पादन र आम्दानी बढ्ने वातावरण पनि बनाउनुपर्छ,” उहाँले भन्नुभयो, “सिँचाइ र कृषिका कार्यक्रमलाई कसरी एकीकृत रूपमा अघि बढाउन सकिन्छ भन्ने विषयमा मन्त्रालयले सूक्ष्म अध्ययन गरिरहेको छ ।”

मन्त्री श्रेष्ठका अनुसार सुनसरी-मोरङ सिँचाइ परियोजनाले मात्रै वार्षिक ६१४ अर्बभन्दा बढी मूल्य बराबरको कृषि उत्पादनमा योगदान पुर्‍याउँदै आएको छ । यसले सिँचाइ पूर्वाधारमा गरिएको लगानीको प्रतिफल कृषि क्षेत्रमा देखिएको पुष्टि गर्ने उहाँको भनाइ छ । सिँचाइ प्रणालीको प्रभावकारी सञ्चालनले ऊर्जा उत्पादनलगायत अन्य आर्थिक गतिविधिमा समेत अप्रत्यक्ष योगदान पुर्‍याउने उहाँले उल्लेख गर्नुभयो ।

उहाँले सिँचाइ प्रणालीलाई जल उपभोक्तामैत्री, दिगो र स्थानीयवासीको अधिकार सुनिश्चित गर्ने किसिमको

बनाउनुपर्नेमा जोड दिनुभयो । सिँचाइ पूर्वाधार विकास गर्दा प्रकृतिमा आधारित समाधानका उपायलाई समेत प्राथमिकता दिनुपर्नेमा मन्त्री श्रेष्ठले जोड दिनुभएको उहाँको निजी सचिवालयले जनाएको छ ।

मन्त्री श्रेष्ठले सिँचाइ तथा ऊर्जा आयोजनामा देखिएको ग्रेग्रान (सेडिमेन्ट) को समस्या दीर्घकालीन चुनौतीका रूपमा रहेको बताउनुभयो । नदीमा बगेर आउने ग्रेग्रानको व्यवस्थापन र त्यसबाट आयोजनामा पर्ने असर न्यूनीकरणका छ । यसले सिँचाइ पूर्वाधारमा गरिएका उपायलाई आयोजनाको डिजाइन तथा सञ्चालनमै सेमेटेर अघि बढ्नुपर्ने उहाँले बताउनुभयो ।

सुनसरी-मोरङ सिँचाइ प्रणाली नेपालको महत्त्वपूर्ण र दूलो सिँचाइ प्रणालीमध्ये एक हो । करिब ६८ हजार हेक्टर कमान्ड क्षेत्र समेट्ने यो प्रणालीबाट दूलो जनस्ा कृषि तथा सिँचाइसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ । भारत सरकारको सहयोगमा सन् १९६४ देखि

१९७५ बीच निर्माण भएको यो प्रणालीले करिब छ दशकदेखि सेवा दिँदै आएको छ । तर लामो समयसम्म सञ्चालनमा रहेकाले प्रणालीका विभिन्न संरचना जीर्ण हुँदै गएका छन् । कोशी नदीको धार परिवर्तन, ग्रेग्रान थुप्रिने समस्या र इन्टेकमा पर्याप्त पानी नपुग्ने अवस्थाले परियोजनाको नियमित सञ्चालनमा चुनौती थपिएको छ ।

विशेषगरी चतरामा कोशी नदीले दूलो परिमाणमा ग्रेग्रान बगाएर ल्याउने र नदीको धारमा आएको परिवर्तनका कारण सुनसरी-मोरङ सिँचाइ प्रणालीको इन्टेक क्षेत्रमा पानीको उपलब्धता प्रभावित हुँदै आएको छ । चतरा पुल निर्माणपछि नदीको मूल प्रवाह दायीर्तर्फ सरेका कारण बायाँ किनारामा रहेको इन्टेक क्षेत्रमा पर्याप्त प्रवाह कायम गर्न थप चुनौती देखिएको परियोजनाका अधिकारीहरूको भनाइ छ ।

सुखायामामा इन्टेकमा उपलब्ध पानीको मात्रा करिब १० देखि १५

घनमिटर प्रतिसेकेन्डमा सीमित हुने अवस्था रहेको छ । यस्तो अवस्थामा ‘ट्रेजिड’ गरेर पोखरी तथा नहरको क्षमता पुनःस्थापित गर्न सकिए पनि त्यसले मात्रै परियोजनाको दीर्घकालीन समस्या समाधान नहुने प्राविधिक निष्कर्ष छ । परियोजनाको डिजाइन प्रवाह करिब ६० घनमिटर प्रतिसेकेन्ड रहेकाले स्थायी डाइभर्सन संरचना र आवश्यक ‘हेड’ सुनिश्चित नगरी उक्त क्षमतामा पानी प्रवाह गराउन कठिन हुने देखिन्छ ।

मन्त्री श्रेष्ठले तत्कालीन र दीर्घकालीन समाधानलाई एउटै योजनामा जोडेर अघि बढाउनुपर्ने बताउनुभयो । जलस्रोत तथा सिँचाइविभागले अल्पकालीन, मध्यकालीन र दीर्घकालीन उपाय समेटिएको एकीकृत कार्ययोजना तयार गरी स्वीकृत गराउनुपर्ने उहाँको भनाइ छ ।

कार्ययोजनामा प्रत्येक कामको जिम्मेवार निकाय, लागत, बजेटको स्रोत, कार्यान्वयन समयसीमा र मापनयोग्य

उपलब्धि स्पष्ट रूपमा तोकिनुपर्ने उहाँले बताउनुभयो । नियमित बजेट तथा सुनसर ी-मोरङ सिँचाइ पुनःस्थापना तथा सुधार कार्यक्रमलगायतका स्रोतलाई समन्वय गरेर काम अघि बढाउनुपर्नेमा पनि उहाँले जोड दिनुभयो ।

मन्त्री श्रेष्ठले अल्पकालीन उपायलाई दीर्घकालीन संरचनाको विकल्पका रूपमा लिन नहुने स्पष्ट पार्नुभयो । तत्कालका लागि ट्रेजिड, स्पर निर्माण वा अन्य व्यवस्थापनका काम आवश्यक भए पनि ती दीर्घकालीन डिजाइन र स्थायी संरचनाको पूरक हुनुपर्ने उहाँको भनाइ छ ।

“ट्रेजर खरिद गरेपछि समस्या समाधान भयो भन्ने सन्देश जानु हुँदैन,” उहाँले भन्नुभयो, “अल्पकालीन व्यवस्थापनसँगै स्थायी समाधानका लागि आवश्यक संरचना निर्माण गर्ने स्पष्ट योजना हुनुपर्छ ।”

कोशी नदीले बर्सेनि दूलो परिमाणमा ग्रेग्रान बगाएर ल्याउने र नदीले आफ्नो बहाव परिवर्तन गरिरहने अवस्थाका कारण सुनसरी-मोरङलगायत दूला सिँचाइ प्रणालीमा निरन्तर समस्या देखिँदै आएको छ । त्यसैले नयाँ आयोजना निर्माणलाई प्राथमिकता दिने कि सञ्चालनमा रहेका दूला सिँचाइ प्रणालीको पुनःस्थापना र स्तरोन्ततिमा लगानी गर्ने भन्ने विषयमा समेत स्पष्ट प्राथमिकता निर्धारण गर्नुपर्ने मन्त्री श्रेष्ठले बताउनुभयो । उहाँले पुराना सिँचाइ प्रणालीको संरक्षण, पुनर्स्थापना र आधुनिकीकरणलाई प्राथमिकतामा राख्दै नयाँ आयोजनाको आवश्यकता र सम्भाव्यताको समेत वस्तुगत मूल्याङ्कन गरेर अघि बढ्नुपर्ने धारणा राख्नुभयो । सिँचाइलाई कृषि उत्पादन, रोजगारी र स्थानीय अर्थतन्त्रसँग जोडेर अघि बढाउन सक्ने त्यसले ग्रामीण क्षेत्रबाट हुने जनस्ाय पलायन न्यूनीकरणमा समेत प्रत्यक्ष योगदान पुर्‍याउने उहाँको भनाइ थियो । रासस

शिक्षा विधेयक सरकारको पहिलो प्राथमिकतामा: शिक्षामन्त्री पोखरेल

काठमाण्डु । शिक्षा तथा खेलकुदमन्त्री समित्त पोखरेलले विद्यालय शिक्षा विधेयकलाई सरकारले पहिलो प्राथमिकतामा राखी काम गरिरहेको बताउनुभएको छ । मन्त्रालयले आइतबार यहाँ आयोजना गरेको विद्यालय शिक्षा विधेयकका विषयमा सरोकार भएका निकायका प्रतिनिधिसँगको परामर्श गोष्ठीमा उहाँले शिक्षा ऐन निर्माण प्रक्रिया पारदर्शी र सहभागितामूलक बनाइने बताउनुभयो ।

मन्त्री पोखरेलले विद्यार्थीमैत्री शिक्षा विधेयक निर्माणका क्रममा सरोकार भएका निकायका प्रतिनिधिका सुभाबलाई औपचारिक छलफलमा मात्र सीमित नराखी ऐन तथा नियममा समेटिने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो । सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच अधिकारको स्पष्ट बाँडफाँट तथा प्रभावकारी समन्वय आवश्यक रहेको उहाँको भनाइ छ । उहाँले शिक्षामा कुल बजेटको कम्तीमा २० प्रतिशत लगानी हुनुपर्नेमा जोड दिँदै विश्वव्यापी अभ्यास भए पनि नेपालमा शिक्षा क्षेत्रमा पर्याप्त बजेट विनियोजन हुन नसकेको बताउनुभयो ।

शिक्षा बजेटको करिब ७० प्रतिशत स्थानीय तहमा अनुदानका रूपमा जाने भएकाले शिक्षा सुधार तथा शिक्षक-कर्मचारीको सुविधामा स्थानीय तहको

भूमिका महत्त्वपूर्ण हुने मन्त्री पोखरेलले उल्लेख गर्नुभयो । प्रारम्भिक बालविकास सहजकर्ता तथा विद्यालय कर्मचारीको पारिश्रमिकबारे स्पष्ट पाउँउहाँले सहीय सरकारले उपलब्ध गराउने रकम सशर्त अनुदान मात्र भएको जानकारी दिनुभयो ।

मन्त्री पोखरेलले स्थानीय तहले आफ्नो स्रोत परिचालन गरी कर्मचारीको पारिश्रमिक वृद्धि गर्नसक्ने उदाहरणका रूपमा काठमाडौँ महानगरपालिकाको अभ्यास प्रस्तुत गर्नुभयो । शिक्षा प्रणालीका कमजोरीलाई विद्यार्थी, शिक्षक, अभिभावक र सरकारले स्वीकार गरी सामूहिक रूपमा

सुधारका लागि अघि बढ्नुपर्नेमा उहाँले जोड दिनुभयो । विसं २०२८ पछि पहिलोपटक नयाँ ऊर्जका साथ विद्यालय शिक्षा ऐन निर्माण प्रक्रिया अघि बढेको उल्लेख गर्दै उहाँले प्रस्तावित ऐनलाई दीर्घकालीन र प्रभावकारी दस्तावेज बनाइने बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा शिक्षामन्त्रीका प्रमुख सल्लाहकार शैलेन्द्र भाले सातै प्रदेशमा सञ्चालन गरिएको ‘शिक्षा संवाद’बाट प्राप्त सुझाव तथा निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुभयो । उहाँले क्षेत्रका अन्य सरोकारवालासँग विद्यालय शिक्षाका समस्या, चुनौती र सुधारका ल्याउने विश्वास व्यक्त गर्नुभयो । शिक्षा

मन्त्रालयका सहसचिव शिवकुमार सापकोटाले सातै प्रदेशबाट प्राप्त सुझाबलाई विधेयकमा समेटिने बताउँदै नयाँ शिक्षा ऐन विद्यार्थी र शिक्षकमैत्री हुने उल्लेख गर्नुभयो । शिक्षाविद् विद्यानाथ कोइरालाले शिक्षकको दर्ता, स्थायी नियुक्ति, बढुवा तथा विद्यालय संरचनालगायत विषय विधेयकमा स्पष्ट हुनुपर्ने बताउनुभयो । विद्यार्थी र शिक्षकलाई प्रविधिसँग जोड्ने व्यवस्था ऐनमा समेटिनुपर्ने उहाँको धारणा छ ।

सामुदायिक विद्यालय व्यवस्थापन समिति महासङ्घका अध्यक्ष काशीनाथ दङ्गाल र प्याब्सन अध्यक्ष कृष्ण अधिकारीले पनि शिक्षा विधेयकलाई विद्यार्थी तथा शिक्षकमैत्री बनाउनुपर्नेमा जोड दिनुभयो । मन्त्रालयले विद्यालय शिक्षा विधेयकको मस्यौदा तयार गर्नुअघि सातै प्रदेशमा आयोजना गरिएका ‘शिक्षा संवाद’बाट प्राप्त सुझाव तथा निष्कर्षको समीक्षा गरेको हो । विराटनगरबाट सुरु भएको संवाद सुदूरपश्चिमको धनगढीसम्म पुगेर सम्पन्न भएको थियो । संवादमा शिक्षक, विद्यार्थी, अभिभावक, विद्यालय व्यवस्थापन, स्थानीय तहका प्रतिनिधि, शिक्षाविद् तथा शिक्षा क्षेत्रका अन्य सरोकारवालासँग विद्यालय शिक्षाका समस्या, चुनौती र सुधारका विषयमा छलफल गरिएको थियो । रासस

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । सत्तारूढ दल राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) सभापति रवि लामिछानेले आफूलाई किस्तीमा आएको प्रधानमन्त्री पद विगतमा हाँसी हाँसी अस्वीकार गरिदिएको दाबी गरेका छन् । त्यसबेला भावी आन्दोलन र जनताको आशालाई निभ्न नदिन यो त्याग गरेको उनले बताए ।

आइतबार आयोजित रास्वपाको नीति, सङ्गठन र नेतृत्व कार्यक्रमको पहिलो शृंखलामा बोल्दैलामिछानेलेप्रतिनिधिसभाको अभिल्लो कार्यकात्तमा आफूलाई सो अप्फर आएको बताएका हुन् । उनले भने, ‘२१ सिटको दलको नेता हुँदा मेरो मात्रै हस्ताक्षर बाँकी राखेर प्रस्ताव

आएकै हो । हुन चाहेको भए गाह्रो थिएन । त्यतिबेला एउटै कुरा विभागमा आयो, यत्रो आन्दोलन र जनताको यत्रो आशा कहाँ जान्छ ? दुई-चार महिना, ६ महिना प्रधानमन्त्री बन्थे होला । सिंहदरबारमा तिरिब भुण्ड्याउँथे होला । तर देशले यत्रो आन्दोलन र परिवर्तन कुेर बसेको थियो । मसँग यसलाई रोक्ने अधिकार थिएन । यही

‘नागरिकको ढाड सेक्ने गरी लगाइएको करविरुद्ध देशभर अभियान चलाउँछौं’

टुडे समाचारदाता

मन्थली । उज्यालो नेपाल पार्टीका अध्यक्ष कुलमान धिसिङले सर्वसाधारण नागरिकको ढाड सेक्ने गरी सरकारले लगाएको करका विरुद्ध देशभरि अभियान सञ्चालन गर्ने बताएका छन् ।

मन्थलीमा आइतबारआयोजित हस्ताक्षर संकलन अभियान तथा पत्रकार भेटघाट कार्यक्रममा बोल्दै अध्यक्ष

धिसिङले सरकारको सो कार्यको विरुद्ध देशभर स्थानीय तहसम्म हस्ताक्षर अभियान सञ्चालन गरिने बताए । एक महिनासम्म हस्ताक्षर सङ्कलन गरेर सरकारलाई बुझाउने योजना रहेको धिसिङले बताए । अध्यक्ष धिसिङले भने ‘उज्यालो नेपाल पार्टीले जनदबाब सिर्जना

गर्न भदौ १ गतेबाट देशव्यापी रूपमा जनताको हस्ताक्षर संकलन अभियान सुरु गरेका छौं ।’

सरकारले विद्युतमा भ्याट लगाउने, राइड सेयरिडमा कर लगाउने जस्ता काम गरेर सर्वसाधारण नागरिकलाई मारमा पारेको उनले बताए । विद्युत् महसुल घटाएर विद्युतको प्रयोग गर्न नागरिकलाई उत्प्रेरित गर्नुपर्ने बेलामा उल्टै कर

लगाएर निरुसाहित गरेको उनको धारणा छ । उनले सरकारले ल्याएको यो नीति गलत भएको बताए । उठाउनु पर्ने बक्योता रकम नउठाउने, उचित व्यवस्थापन गर्न नसकेर प्राधिकरणको नाफा घट्दै जाने तर सर्वसाधारण नागरिकलाई

‘भूमिसम्बन्धी समस्या समाधान गर्न तीनै तहको सरकार जिम्मेवार हुनुपर्छ’

कञ्चनपुर । भूमि व्यवस्था, सहकारी, सहीय मामिला तथा सामान्य प्रशासनमन्त्री प्रतिभा रावलले भूमिसम्बन्धी समस्या समाधानका लागि तीनैतहका सरकार जिम्मेवार हुनुपर्ने बताउनुभएको छ । कञ्चनपुरको दोधारा चौदानी नगरपालिकामा आज आयोजित कार्यक्रममा उहाँले भूमिसम्बन्धी समस्या समाधान उच्च प्राथमिकतामा राखेर सरकारले काम गरिरहेको स्पष्ट पाउँ प्रदेश र स्थानीय सरकारबाट सोहीअनुरूपको सहयोग हुनुपर्ने बताउनुभयो ।

मन्त्री रावलले भन्नुभयो, “एउटा सरकारले सहयोग नगर्दा पुरै पालिकामा सुकुम्बासीको दलालपूजा

वितरण रोकिन सक्छ ।” उहाँले पालिकामा देखिएका समस्या समाधानका लागि नीतिगत सुधारका लागि छलफल भएको बताउनुभयो।“पीडितकासमस्याहरू समयमै जानकारीमा आएको भए अहिलेसम्म समाधानमा गइसकेको हुन्थ्यो”, उहाँले भन्नुभयो। “पीडितका हकमा

जुनुसुकै दलमा आस्था राख्ने भए पनि हामी एक ठाउँमा हुनुपर्छ ।” उहाँले पीडितको न्योयोचित सम्बोधन हुने कुरामा ढुक्क हुन आग्रह गर्नुभयो ।

मन्त्री रावलले आइतबार जिल्ला प्रशासन कार्यालय कञ्चनपुरमा भूमि प्रशासन कार्यालय, नापी कार्यालयलगायत पालिकाका प्रमुखहरू भूमिसम्बन्धी समस्या समाधानका लागि छलफल गर्नुभएको थियो । उहाँले महेन्द्रनगरस्थित निर्माणाधिन अवस्थामा रहेको मफ्फाउँ विमानस्थल र दोधारा चौदानीस्थित सुक्खा बन्दरगाहको स्थलगत अवलोकन गर्नुभएको छ । रासस

‘देशको राष्ट्रिय स्वाधीनता सुगौली सन्धियताकै ठूलो संकटमा छ’

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का संयोजक पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले देशको स्वाधीनतामा अभूतपूर्व संकट उत्पन्न भएको बताएका छन् । सुगौली सन्धिपछि यस्तो संकट नेपालले पहिलोपटक भोग्नुपरेको उनले बताए ।

काठमाण्डुमा आइतबार आयोजित ‘कम्युनिष्ट एकता सहकार्य र पुनर्गठन’ विषयक अन्तरक्रियामा बोल्दै प्रचण्डले यस्तो विश्लेषण सुनाए । संयोजक प्रचण्डले भने, ‘ यो कुरा साँचो हो, अहिले देश साच्चै संकटमा छ । सबैभन्दा ठूलो कुरो राष्ट्रिय स्वाधीनतामा अहिले जस्तो संकट देखिएको छ, सायद सुगौली सन्धिपछि यति भयानक

संकट नेपालले भोग्नु परेको थिएन । त्यस्तो संकटबाट गुजेको छ ।’

उनले राष्ट्रिय स्वाधीनता र देशभर्त्तापूर्ण आन्दोलन, राष्ट्रवादी आन्दोलन र कम्युनिष्ट आन्दोलनको बीचमा नडमालुको सम्बन्ध हुने बताए ।

संयोजक प्रचण्डले थप्दै भने, ‘६ सालमा पार्टी गठन भएदेखि ७ साल वरिपरिदेखि आजसम्म आउँदा देशभर्त्तापूर्ण आन्दोलनको नेताको रूपमा कम्युनिष्ट आन्दोलन र पार्टीले निरन्तर जनताको पक्षमा लडिराख्छा छ । र, अहिले पनि राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षाको निम्ति एकताको अर्को कुनै विकल्प छँदै छैन । हामीले अहंकार गरेर या कुनै खालको मनोगतवादी भ्रममा फेरि फस्ने गल्ती गर्नु हुँदैन ।’

संकट नेपालले भोग्नु परेको थिएन । त्यस्तो संकटबाट गुजेको छ ।’ उनले राष्ट्रिय स्वाधीनता र देशभर्त्तापूर्ण आन्दोलन, राष्ट्रवादी आन्दोलन र कम्युनिष्ट आन्दोलनको बीचमा नडमालुको सम्बन्ध हुने बताए ।

संयोजक प्रचण्डले थप्दै भने, ‘६ सालमा पार्टी गठन भएदेखि ७ साल वरिपरिदेखि आजसम्म आउँदा देशभर्त्तापूर्ण आन्दोलनको नेताको रूपमा कम्युनिष्ट आन्दोलन र पार्टीले निरन्तर जनताको पक्षमा लडिराख्छा छ । र, अहिले पनि राष्ट्रिय स्वाधीनताको रक्षाको निम्ति एकताको अर्को कुनै विकल्प छँदै छैन । हामीले अहंकार गरेर या कुनै खालको मनोगतवादी भ्रममा फेरि फस्ने गल्ती गर्नु हुँदैन ।’

रूपमा जनताको हस्ताक्षर संकलन अभियान सुरु गरेका छौं ।’ सरकारले विद्युतमा भ्याट लगाउने, राइड सेयरिडमा कर लगाउने जस्ता काम गरेर सर्वसाधारण नागरिकलाई मारमा पारेको उनले बताए । विद्युत् महसुल घटाएर विद्युतको प्रयोग गर्न नागरिकलाई उत्प्रेरित गर्नुपर्ने बेलामा उल्टै कर

लगाएर निरुसाहित गरेको उनको धारणा छ । उनले सरकारले ल्याएको यो नीति गलत भएको बताए । उठाउनु पर्ने बक्योता रकम नउठाउने, उचित व्यवस्थापन गर्न नसकेर प्राधिकरणको नाफा घट्दै जाने तर सर्वसाधारण नागरिकलाई

२८ लाखमा पाइने दयाक्सी किन्न चालेको ५२ लाख तिर्नुपर्ने भन्दै उनले आलोचना गरे । उनले यस्तो बेथिति अन्यत्र गर्न सरकारसँग माग गरे । साधारण जनताले चढ्ने राइड सेयरिडमा समेत कर लगाइएको छ । रासस

पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि नाट्टा र टिवानबीच सहकार्य गरिने

काठमाण्डु । नेपालको पर्यटन प्रवर्द्धनका लागि नेपाल एसोसिएसन अफ टुर एण्ड ट्राभल एजेन्ट्स (नाट्टा) र टुरिष्ट बस एसोसिएसन अफ नेपाल (टिवान)बीच सहकार्य हुने भएको छ ।

टिवानले आइतबार यहाँ आयोजना गरेको 'नाट्टाको नवनिर्वाचित कार्यसमितिलाई बधाई तथा शुभकामना' प्रदान कार्यक्रममा नाट्टाका नवनिर्वाचित अध्यक्ष भरतजङ्ग पाण्डेले पर्यटन क्षेत्रको विकास र साभ्ना समस्या समाधानका लागि सहकार्य गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभएको छ ।

उहाँले टिवान नाट्टाको एक अभिन अङ्ग भएकाले टिवान र नाट्टाको समस्या एउटै भएको बताउनुभयो । “टिवान छुट्टै संस्था नभई हाम्रो आफ्नै परिवार हो । पर्यटन क्षेत्रका हरेक एजेन्डामा हामी एक भएर अगाडि बढ्नेछौं,” उहाँले भन्नुभयो ।

टिवानका संस्थापक अध्यक्ष श्रीकांत आचार्यले पर्यटक बस र पर्यटन उद्योगमा धेरै समस्या भएकाले यस समस्या समाधानमा वर्तमान कार्यसमिति

लाम्ने विश्वास व्यक्त गर्नुभयो ।

नाट्टाका महासचिव राजकुमार देवकोटाले पर्यटक बसपार्कको समस्या टिवानको समस्यामात्र नभएर सारा पर्यटन क्षेत्रको समस्या भएकाले यसको समाधानका लागि नाट्टाले प्रतिबद्ध भएर काम गर्ने बताउनुभयो ।

टिवानका अध्यक्ष भीष्मप्रसाद न्यौपानेले पर्यटक बसपार्क नहुँदा पर्यटक बस व्यवसायीले ठूलो समस्या भोग्नुपरेको भन्दै यसको समाधानका लागि नाट्टासँग सहकार्य गरिने बताउनुभयो ।

पर्यटक बस व्यवसायीको हकहितको अधिकारको रक्षाका लागि स्थापना भएको टिवानले हाल अस्थायी बसपार्कको रूपमा सोह्रखुट्टे सडक प्रयोग गर्दै आइरहेको छ । टिवानले हाल दैनिक १०० पर्यटकीय बसमार्फत नेपालको प्रमुख पर्यटकीय गन्तव्य पोखरा, चितवनको सौराह, लुम्बिनी, जनकपुरलगायत क्षेत्रमा सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको टिवानका महासचिव प्रकाशचन्द्र अधिकारीले जानकारी दिनुभयो । रासस

चेम्बर र एनआरएनएबीच लगानी र व्यापार प्रवर्द्धन गर्ने साभ्हेदारी

काठमाण्डु । नेपाल चेम्बर अफ कमर्स (एनसीसी) र गैरआवासीय नेपाली सङ्घ (एनआरएनए), नेपालबीच देशमा लगानी प्रवर्द्धन, व्यापार तथा व्यवसाय विस्तार र आर्थिक सहकार्य गरेर अघि बढ्ने समभ्ददारीपत्रमा हस्ताक्षर भएको छ । एनसीसी अध्यक्ष कमलेश अग्रवाल एनआरएनए अध्यक्ष डा हेमराज शर्माबीच आइतबार काठमाण्डुमा आयोजित एक कार्यक्रमबीच समभ्ददारीपत्रमा हस्ताक्षर भएको हो ।

दुवैपक्षबीच भएको समभ्ददारीपत्रमा नेपालमा प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी प्रवर्द्धन गर्ने, व्यापार, उद्योग तथा उद्यमशीलताको विकासलाई सहजीकरण गर्ने समावेश गरिएको छ । एनसीसीका अध्यक्ष अग्रवालले दुवै पक्षबीच भएको समभ्ददारीले नेपालमा गैरआवासीय नेपालीले प्रत्यक्ष वैदेशिक लगानी भित्राउनको लागि मार्गप्रशस्त गर्ने बताउनुभयो ।

“हामी दुवै पक्षबीच भएको समभ्ददारीले नेपालमा स्वदेशी तथा गैरआवासीय नेपाली व्यावसायिक समुदायउबीच सहकार्य सुदृढ गर्न महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने अपेक्षा राखेका छौं”, उहाँले भन्नुभयो, “दुवै पक्षबीच ज्ञान हस्तान्तरण, नवप्रवर्तन तथा प्रविधि आदानप्रदान गर्नका लागि मार्गप्रशस्त गर्नेछ ।”

एनआरएएका अध्यक्ष डा शर्माले नेपालका विभिन्न कानुनी जटिलताको कारणले वैदेशिक

लगानी भित्राउनको लागि समस्या भइरहेको गुनासो गर्नुभयो । “दुवैबीच भएको समभ्ददारीपत्रले पक्कै पनि व्यापार प्रवर्द्धन र देशमा प्रत्यक्ष लगानी भित्राउनको लागि नीतिगत रूपमा सहज वातावरण बनाउन आवश्यक छ ।”

दुवैपक्षबीच भएको समभ्ददारीमा एनसीसी र एनआरएनएले संयुक्त रूपमा लगानी सम्मेलन, रोड-शो, व्यापारिक शिखर सम्मेलन तथा व्यावसायिक कार्यक्रम आयोजना गर्नेछन् । त्यस्ता कार्यक्रममार्फत विदेशी तथा गैरआवासीय नेपाली लगानीकर्ता र नेपालका स्थानीय व्यवसायीबीच प्रत्यक्ष सम्पर्क तथा व्यावसायिक साभ्भेदारीको अवसर सिर्जना गरिनेछ ।

त्यसैगरी निर्यातमुखी

उद्योगको प्रवर्द्धन, साना तथा मझौला उद्यम (एसएमई) र स्टार्टअपलाई सहयोग तथा संयुक्त पहल सञ्चालन गर्ने विषयमा पनि सहकार्य गर्ने उल्लेख गरिएको छ । क्षमता अभिवृद्धिका लागि तालिम, कार्यशाला तथा सेमिनार आयोजना गर्नुका साथै दुवै पक्षले आफ्नो अनुभव, विशेषज्ञता र

उत्कृष्ट अभ्यास आदानप्रदान गर्ने सहमति गरेका छन् । व्यावसायिक वातावरण सुधारका लागि आवश्यक नीतिगत सुधारको सिफारिस गर्न तथा सरकार र सम्बन्धित सरोकारवालासँग संवाद र समन्वय गर्न पनि दुवै संस्थाले सहकार्य गर्ने समभ्ददारीपत्रमा

उल्लेख गरिएको छ ।

अध्यक्ष अग्रवालले आर्थिक नीति र कानुनी संरचनामा स्थिरता तथा स्पष्टता नभएसम्म स्वदेशी र विदेशी लगानीकर्ता पूर्ण भित्राउन नसकिने बताउनुभयो । “आजको समभ्ददारीपत्र केवल कागजमा सीमित हुनु हुँदैन,” उहाँले भन्नुभयो, “यसलाई व्यवहारमा

म्याग्दीमा चार किलोमिटर पदमार्ग निर्माण

म्याग्दी । एकिकृत सेवा कार्यालय म्याग्दीमार्फत आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा सञ्चालन भएका योजनाअर्गत चार दशमलव १९ किलोमिटर पदमार्ग निर्माण भएको छ ।

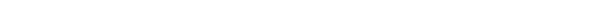
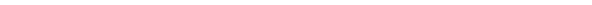
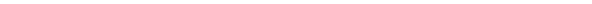
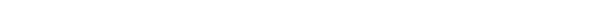
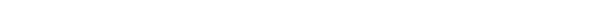
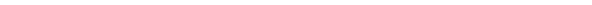
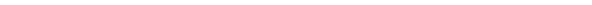
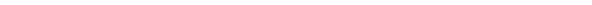
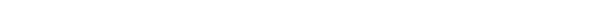
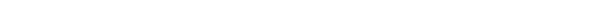
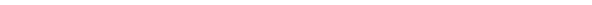
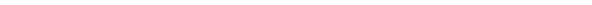
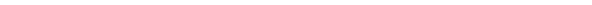
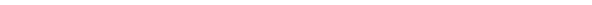
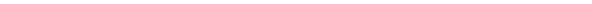
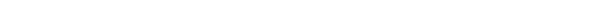
गत वर्ष कार्यालयले सञ्चालन गरेका पर्यटन पूर्वाधार निर्माणसम्बन्धी २४ वटा योजनाका लागि र एक करोड ४० लाख बजेट विनियोजन भएकामा र एक करोड १० लाख बजेटका १९ वटा योजना सम्पन्न भएका हुन् ।

योजनामार्फत पर्यटकीयस्थलमा पक्की र कच्ची पदमार्ग, विश्रामस्थल, आश्रयस्थल, पर्खल्लिगायत पूर्वाधार निर्माण भएको कार्यालयका प्रमुख सम्भेर घर्ती क्षेत्रीले जानकारी दिनुभयो । “सबै योजना उपभोक्ता समितिमार्फत कार्यान्वयन भएका हुन्”, उहाँले भन्नुभयो, “प्रतिकूल शूल, मौसम र अन्य कारणले रु ३० लाख बजेटका पाँच वटा योजना कार्यान्वयन भएनन् ।” पर्यटकीय पूर्वाधार बनेपछि पर्यटक, स्थानीयवासी र पर्यटक मजदुरलाई आवतजावतमा सहज

भएको छ । मालिका गाउँपालिका-७ बिमको डाडागाउँमा ५२० मिटर पक्की पदमार्ग र धार्मिक स्थल प्रभुचेलामा तीन कोटे आश्रयस्थल भवन निर्माण भएको छ । मालिका-४ मा गौखरेबाट मतौका चनौटे र वडा नम्बर ३ को लामखोरीया डाडागाउँ जोड्ने पदमार्ग निर्माण भएको छ ।

बेनी नगरपालिका-९ मा ढाडापथेरा आरोटा, पाखाथर, ८ को बराहपाखोला पदमार्ग र १ को सनातन धार्मिक आश्रम र २ को लभ्लीहिलमा घेराबार निर्माण भएको छ । मङ्गला गाउँपालिका-४ को गम्फापथुरी र धवलागिरी गाउँपालिका-४ को खिवाङ-चेचुङ पदमार्ग निर्माण भएको छ ।

रघुञ्ज गाउँपालिका-३ गलेश्वर देखि बगैँचा, ५ र ६ को फुलडाडामा पदमार्ग तथा ३ को गायत्री मन्दिरमा सत्तल निर्माण भएको छ । अन्नपूर्ण गाउँपालिका-४ नारच्याङ भन्ना, ७ को टिकोटबाट सोबन्ध, १ मारका, ६ चित्रे हुँदै धानुकु देउउली र ३ को फगाम-सुवा-दुवारी-मतिचौर जोड्ने पदमार्ग निर्माण भएको छ । रासस

वर्तमान सरकारबाटै संघीयतामाथि खतरा : नेता निधि

दुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । नेपाली कांग्रेसका नेता विमलेन्द्र निधिले वर्तमान सरकारद्वारा संघीय व्यवस्थामाथि खतरा रहेको बताएका छन् ।
नेपाली कांग्रेसको १५ औं महाधिवेशनका लागि आइतवार आयोजित अन्तरक्रिया कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै नेता निधिले वर्तमान सरकारका पदाधिकारीहरु जुन व्यवस्थाबाट जितेर सत्तामा पुगेका छन् । ती व्यवस्थालाई नै समाप्त पार्ने प्रस्ताव पारित गरेका छन् ।
उनले भने देशको संघीय

प्रणाली संघीयता, लोकतन्त्र र संविधानमाथि वर्तमान सरकार र तिनका पार्टीबाट नै खतरा छ । यसलाई बचाउन हामी लोकतन्त्र तथा संघीयतावादी पार्टी नेपाली कांग्रेसका साथीहरु लामुपुर्ने आवश्यकता रहेको छ ।
नेता निधिले संसारकै सबैभन्दा उत्कृष्ट संविधान र संघीयता, लोकतन्त्र तथा गणतन्त्रसहित संघीय प्रणाली हाम्रो देशको रहेको छ । योभन्दा उत्कृष्ट र सुन्दर व्यवस्था संसारकै कुनै देशमा छैन । यसको सफल कार्यान्वयन र प्रणाली व्यवस्थापन आवश्यक छ ।
समस्या आएभने व्यवस्था फालिदिने यो कुन राजनीति हो । यो भन्दा उत्कृष्ट व्यवस्था अब के हुन्छ । जहाँ संघीयता, लोकतन्त्र र गणतन्त्र तीव्रतयावधि रहेको छ । हाम्रो संघीय व्यवस्थाको सबभन्दा

राम्रो पक्ष के हो भने तीन तहको सरकारको व्यवस्था नेपाल बाहेक संसारको अरु कुनै व्यवस्था छैन । समयानुकूल संविधानलाई संशोधन र परिमार्जन सकिन्छ । तर समस्या आएमा व्यवस्था फालिदिने यो राम्रो होइन, हामीले यसलाई बचाउनेतर्फ लामुपुर्छ भन्ने कुरामा जोड दिए ।
नेता निधिले थप्दै भने वर्तमान संघीय प्रणालीलाई बचाउन वैचारिक स्पष्टता, प्रतिबद्धता र सक्रियता आवश्यक छ । यी तीनवटै कुरा भएमात्रै संविधान र संघीय प्रणालीको सफल कार्यान्वयन हुन सक्छ । त्यसैले हामी कांग्रेसी नेता कार्यकर्ताहरुलाई यी तिनवटै कुरामा लागेर काम गर्न आवश्यक छ । नत्र संघीयतामाथि रहेको खतरासँग लड्न सक्दैनौ ।

विद्युत आपूर्ति समस्याको विरोधमा सडक अवरुद्ध

दुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । विद्युत् आपूर्तिमा देखिएको समस्याको विरोधमा जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-१६कपिलेश्वरका स्थानीयवासीले आइतबार हुलाकी राजमार्ग अवरुद्ध गरेका छन् ।
नेपाल विद्युत् प्राधिकरण जनकपुरधाम वितरण केन्द्रले कपिलेश्वरमा लामो समयदेखि सिटी फिडरमाफर्त हुँदै आएको विद्युत् आपूर्तिलाई केही दिनयता ग्रामीण फिडरमा जोडेको स्थानीयको आरोप छ ।
फिडर परिवर्तन गरिएपछि भोल्टेज कम हुने, पटक-पटक विद्युत् अवरुद्ध हुने र पछिल्लो समय लामो समयसम्म विद्युत् नआउने समस्या देखिएको उनीहरुको भनाइ छ । स्थानीयका अनुसार शनिबारदेखि विद्युत् आपूर्ति ठप्प हुँदा करिब ४०

डिग्री तापक्रममा घरभित्र बस्न तथा राति सुत्नसमेत समस्या भएको छ ।
विद्युत् नहुँदा घरायसी प्रयोजनका लागि पानी तान्न नसक्दा शौचालयमा समेत पानीको समस्या भएको र इन्भर्टर तथा मोबाइल फोन चार्ज गर्न नपाएको स्थानीयले बताएका छन् ।
विद्युत् समस्या तत्काल समाधान गर्न माग

गर्दै स्थानीयवासीले सडकमा प्रदर्शनसहित हुलाकी राजमार्ग अवरुद्ध गरेका हुन् । सडक अवरुद्ध भएपछि हुलाकी राजमार्गमा आवतजावतसमेत प्रभावित भएको छ ।
आन्दोलनमा सहभागी स्थानीयले कपिलेश्वर क्षेत्रमा पुनः सिटी फिडरबाट विद्युत् आपूर्ति सुचारु नगरेसम्म आन्दोलन जारी राख्ने चेतावनी दिएका छन् । उनीहरुले अत्यधिक गर्मीका बेला विद्युत् आपूर्ति बन्द हुँदा जनजीवन प्रभावित भएकाले तत्काल समस्या समाधान गर्न माग गरेका छन् ।

श्रीमति हत्याका फरार आरोपित पक्राउ

दुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । आफ्नै श्रीमतिको हत्या गरेर फरार रहेको आरोपमा धनुषा प्रहरीले एक व्यक्तिलाई पक्राउ गरेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका अनुसार पक्राउ पर्नेमा जिल्लाको लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका-४ का ३५ वर्षीय सञ्जयकुमार यादव रहेको छ ।
आफ्नो श्रीमति रूबी शर्माको २०८० साउन १५ गतेका दिन घरमै हुँदा प्रहार गरी हत्या गरेको यादवमाथि आरोप रहेको छ । घटनापछि फरार रहेका यादवलाई उच्च अदालत जनकपुरधामले २०८३ जेठ २२ गते ३ वर्ष कैद

र ३० हजार रुपैयाँ जरिवानाको फैसला गरेको थियो ।
अदालतको फैसला कार्यान्वयनका लागि फरार प्रतिवादीको खोजी गर्ने क्रममा जिरका धनुषाबाट खटिएको टोलीले यादवलाई लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका-४ स्थित खसी बजारबाट पक्राउ गरेको हो । पक्राउपछि यादवलाई नियन्त्रणमा राखेको छ । भोली सोमवार अदालत खुलेपछि उनलाई अदालतमा उपस्थित गराई फैसला कार्यान्वयन गर्ने प्रक्रिया अघि बढाइने जिरका धनुषाका प्रवक्ता डिएसपी ओमप्रकाश खनालले बताएका छन् ।

क्षयरोगीको उपचार निःशुल्क भएपनि थप आर्थिक बोभ

बिरामीको घरनजिकै आवश्यक सबै सेवा उपलब्ध नहुँदा नियमित परीक्षण वा विशेषज्ञ उपचारका लागि अर्को सहर पुगनुपर्ने बाध्यता हुन सक्छ । लामो दूरीको यात्रासँगै बिरामी र कुरुवाको खाना तथा आवास खर्च थपिँदा सरकारी रूपमा निःशुल्क भनिएको उपचारको वास्तविक लागत परिवारका लागि उच्च बन्ने जारेको छ ।

दुडे समाचारदाता

जनकपुरधाम । क्षयरोगको औषधि र आधारभूत उपचार सरकारले निःशुल्क उपलब्ध गराउँदै आएपनि दैनिक रुपमा स्वास्थ्य संस्थामा पुगेर औषधि लिनुपर्ने र खानपानका लागि चाहिने खर्चले प्रभावित रोगीहरु थप आर्थिक संकट खेप्दै आएका छन् ।

उपचारका लागि टाढाको स्वास्थ्य संस्था पुगुपर्ने, थप परीक्षण गराउनुपर्ने, खाना-आवासको खर्च बेहेनुपर्ने तथा बिरामी वा हेरचाहकर्ताको आम्दानी गुम्ने अवस्थाले क्षयरोगको उपचार परिवारका लागि महँगो साबित हुने गरेको छ ।

हालै सार्वजनिक अध्ययनले नेपालमा क्षयरोग प्रभावित ५१ प्रतिशत भार बेहेनुपरेको देखाएको छ । औषधि प्रतिरोधी क्षयरोग (ड्रग रेसिस्टेन्ट टीबी) भएका परिवारमा यो समस्या भन्नु गम्भीर छ । त्यस्ता परिवारमध्ये करिब ७५ प्रतिशतले आर्थिक कठिनाइ सामना गरेको अध्ययनको निष्कर्ष छ ।

मधेश प्रदेशमा स्वास्थ्य सेवाको पहुँच असमान रहेको र जटिल उपचार तथा परीक्षणका लागि जनकपुरधामसहित प्रदेश बाहिरका ठूला स्वास्थ्य संस्थामा समेत जानुपर्ने अवस्थाले आर्थिक भार थप बढाउन सक्ने देखिन्छ । विशेषगरी ग्रामीण तथा विपन्न परिवारका बिरामीलाई नियमित उपचारसँगै यातायात, खाना र बसोबासको खर्च व्यवस्थापन गर्नु चुनौतीपूर्ण हुने गरेको छ ।

सरकारले क्षयरोगका बिरामीलाई औषधिसँगै खकार परीक्षण र छातीको एक्स-रे सेवा निःशुल्क उपलब्ध गराउँदै आएको छ । तर, बिरामीको अवस्था हेरेर आवश्यक पर्ने सिटी स्क्यान, एमआरआई तथा विभिन्न प्रयोगशाला

परीक्षणमा आफैंले खर्च गर्नुपर्ने हुन सक्छ । फोक्सोबाहेक शरीरका अन्य अंगमा क्षयरोग देखिएका बिरामीलाई थप जटिल परीक्षण आवश्यक पर्ने भएकाले उनीहरुको उपचार खर्च अझ बढ्ने अध्ययनले देखाएको छ ।

राष्ट्रिय क्षयरोग कार्यक्रममा दर्ता भएका एक हजार बिरामीलाई समेटेर गरिएको अध्ययनअनुसार क्षयरोग उपचारमा हुने कुल खर्चमध्ये ४४ प्रतिशत उपचारबाहेकका प्रत्यक्ष खर्चमा जाने गरेको छ । यातायात, खाना, आवास र पोषणमा हुने खर्च यसअन्तर्गत पर्छ ।

त्यस्तै, उपचारका क्रममा बिरामी वा उनीहरुको हेरचाहमा संलग्न व्यक्तिले काम गर्न नसक्दा हुने आम्दानी गुमाइबाट उत्पन्न अप्रत्यक्ष खर्चले कुल खर्चको ३९ प्रतिशत हिस्सा ओगटेको छ । यसले नियमित आम्दानीमा निर्भर मधेशका निम्न तथा मध्यम आय भएका परिवारलाई उपचार अवधिभर थप आर्थिक दबावमा पार्न सक्ने देखिन्छ ।

अध्ययनअनुसार क्षयरोगकै कारण नेपालमा १३ प्रतिशत परिवार गरिबीको रेखामुनि पुगेका छन् । औषधि प्रतिरोधी क्षयरोग भएका परिवारमा यस्तो जोखिम

३१ प्रतिशतसम्म पुगेको छ ।

उपचार बाहेक खर्च जुटाउन ३५ प्रतिशत बिरामीले ऋण लिनुपरेको बताएका छन् । औषधि प्रतिरोधी क्षयरोग भएका बिरामीमध्ये ४२ प्रतिशत र औषधिप्रति संवेदनशील क्षयरोग भएका बिरामीमध्ये ३१ प्रतिशतले उपचारको थप खर्चका लागि ऋण लिएको तथ्यांक छ ।

ऋणले मात्रै खर्च धान्न नसक्ने अवस्थामा परिवारले आफ्नो सम्पत्तिसमेत बेच्नुपर्ने अवस्था देखिएको छ । अध्ययनअनुसार औषधिप्रति संवेदनशील क्षयरोग भएका ५ दशमलव ७ प्रतिशत तथा औषधि प्रतिरोधी क्षयरोग भएका ७ दशमलव ७ प्रतिशत बिरामीका परिवारले जग्गा, पशुधन वा सुका गहनाजस्ता सम्पत्ति बिक्री गरेका छन् ।

मधेशका लागि दोहोरो चुनौती

क्षयरोग नियन्त्रणमा मधेश प्रदेशका लागि आर्थिक भारसँगै उपचारको पहुँच पनि प्रमुख चुनौती बन्न सक्छ । बिरामीको घरनजिकै आवश्यक सबै सेवा उपलब्ध नहुँदा नियमित परीक्षण वा विशेषज्ञ उपचारका लागि अर्को सहर पुगुपर्ने बाध्यता हुन सक्छ । लामो दूरीको यात्रासँगै बिरामी र कुरुवाको खाना

तथा आवास खर्च थपिँदा सरकारी रूपमा निःशुल्क भनिएको उपचारको वास्तविक लागत परिवारका लागि उच्च बन्ने गरेको छ ।

विशेषगरी दैनिक ज्यालादारी, कृषि तथा अनौपचारिक क्षेत्रमा निर्भर परिवारमा बिरामी उपचारमा रक्दा आम्दानी रोकिए भएकाले उपचारको आर्थिक प्रभाव अझ गहिरो हुन सक्छ । यस्तो अवस्थामा ऋण लिने सम्पत्ति बेच्ने वा उपचारमा ढिलाइ गर्नेजोखिमसमेत बढ्न सक्छ ।

नेपालमा क्षयरोगको अवस्था पनि चुनौतीपूर्ण छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनको अनुमानअनुसार सन् २०२४ मा नेपालमा करिब ६७ हजार जनामा क्षयरोग संक्रमण रहेको थियो । यो प्रतिएक लाख जनसंख्यामा २२७ जनाको बराबर हो । सोही वर्ष क्षयरोगका कारण करिब १६ हजार जनाको मृत्यु भएको अनुमान गरिएको छ ।

तर अनुमानित संक्रमितमध्ये ३८ हजार ६ सय ६ जना मात्रै पहिचान भएर उपचारमा आएका थिए । यसले ठूलो संख्यामा संक्रमित व्यक्ति अझै पहिचान र उपचारको पहुँचबाहिर रहेको देखाउँछ । मधेशमा समुदायस्तरमा समयमै पहिचान, नियमित उपचारमा निरन्तरता र स्वास्थ्य सेवामा सहज पहुँच विस्तार गर्न नसकिए क्षयरोग नियन्त्रणको लक्ष्य हासिल गर्न कठिन हुने देखिन्छ ।

नेपालले सन् २०३५ सम्म क्षयरोग अन्त्य गर्ने लक्ष्य लिएको छ । तर, सन् २०१८-१९ मा गरिएको राष्ट्रिय क्षयरोग प्रिथ्यालेन्स सर्वेक्षणले नेपालमा करिब एक लाख १७ हजार जनामा क्षयरोग रहेको देखाएको थियो ।

त्यसैले क्षयरोग नियन्त्रणलाई केवल निःशुल्क औषधि वितरणमा सीमित नगरी बिरामीको यातायात, पोषण, आवास, आवश्यक परीक्षण तथा उपचार अवधिमा गुन्ने आम्दानीको आर्थिक प्रभावसमेत सम्बोधन गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

मधेश प्रदेशको राजधानी साँस्कृतिक नगरी
जनकपुरधाम स्थित होटल

Mithi RESTAURANT

PIZZA, BURGER and MOMO

AVAILABLE NOW

IN MITHI RESTAURANT, JANAKPUR

ON THE TOP OF HOTEL ANJANI SUITE, JANAKPURDHAM

सम्पर्त

08१-५८ ११०१, ८७०५६३०५०१ ८८५४०३०५०२, ८८५४०३०५८१

हनुमान मार्ग, कपालमोचनी सर, जनकपुरधाम-८, धनुषा